

Informatie- en opinieblad
van de Rijksuniversiteit
Limburg

Derde jaargang
nummer 17
9 mei 1983

pagina 3

Knevelwet

Uit bijna het hele WO krijgt minister Deetman de wind van voren nu hij een wetsontwerp heeft ingediend dat hem de mogelijkheid moet geven de democratische bestuursorganen van de universiteit te passeren als hij pijnlijke beslissingen moet nemen. Voor veel betrokkenen bij de taakverdelingsoperatie is de maat nu vol.

pagina 7

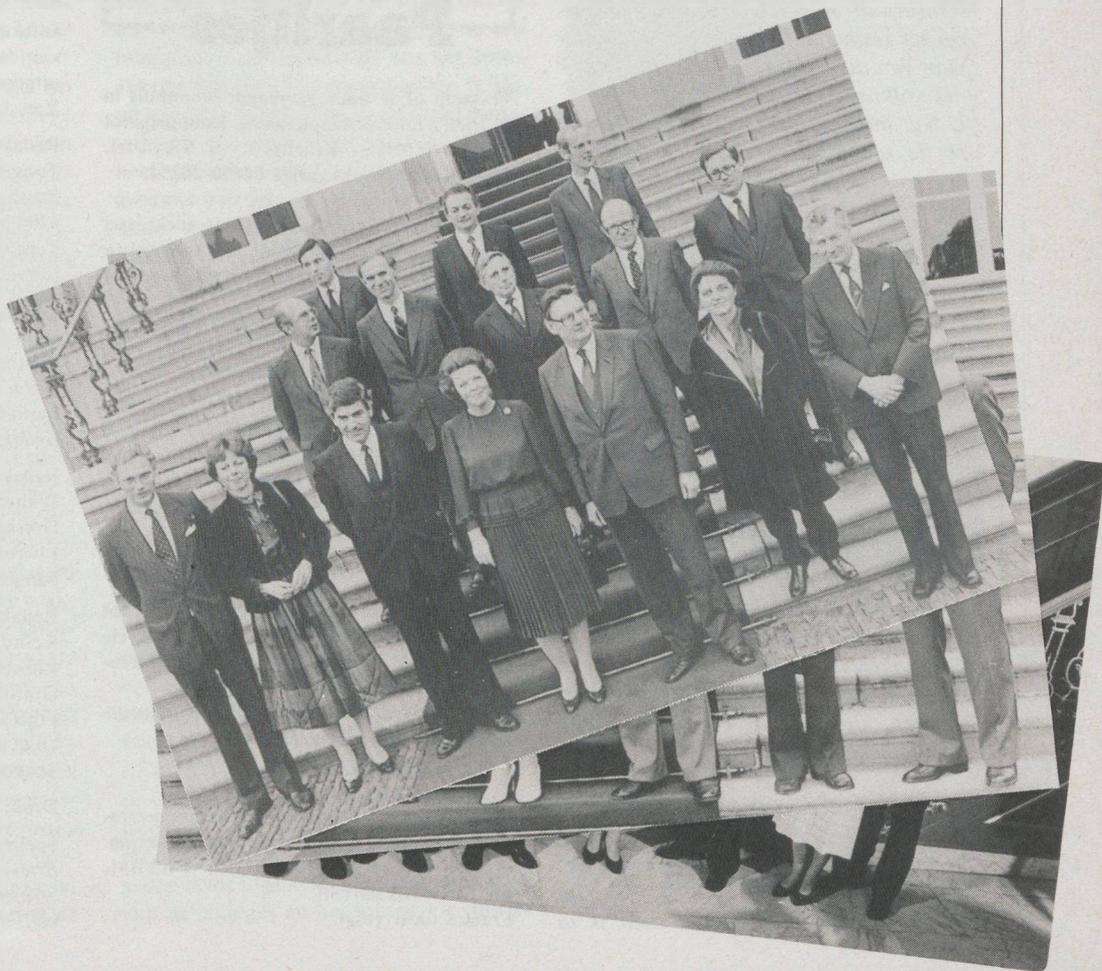
Ekonomie

Maastricht kreeg de zesde economische fakulteit van het land, tot groot vedriet van vooral Tilburg. Nu wil Nijmegen de zevende. Hoe bescheiden de opzet ook is, sommige mensen vragen zich af of daar de kolder in de kop geslagen is.

pagina 10-11

Kabinetten

Van Agt kwam, van Agt ging, van Agt kwam terug, van Agt ging, Lubbers kwam. En ook op andere plaatsen was er een opvallende wisseling van kopstukken in de Nederlandse politiek. Maar kun je daaruit konkluderen dat er een tijdperk afliep en een nieuw voor de deur staat? Dat is althans de mening van Karl Dittrich, Job Cohen en Victor Rutgers, auteurs van 'Het einde van een tijdperk'. Hun boek over de jongste kabinetsformaties is prima, de titel lijkt wat overdreven.

Geachte redactie

Ik ben maar een simpel student en erg druk met mijzelf belangrijk te maken. In het kader hiervan heb ik het altijd noodzakelijk geacht om ook Uw blad te lezen. Helaas bleek dit in een aantal gevallen verspilde moeite. Onderaan een dergelijk artikel werd wel netjes een verklaring gegeven: (gechreven door) Dienst Voorlichting.

Tegenwoordig ga ik er toe over om, voor ik een artikel lees, eerst het einde te raadplegen, zodat ik via deze simpele handelswijze tot het inzicht kom of het artikel relevant kan zijn. (Ik heb het tenslotte erg druk).

Nu wil ik U verzoeken om voor mij een verdere tijdsbesparing mogelijk te maken. Hiertoe zou U al bovenaan alle artikelen moeten vermelden of deze door *Observant* danwel door *Voorlichting* achteraan geplaatst worden, danwel in een aparte uitgave (al dan niet) verspreid worden. dit zou zeker de kwaliteit en redactionele waardigheid van Uw blad ten goede komen.

Hoogachtend,
P.C. Hilderink.

2

Geachte redactie,

'Ongezond' noemt u het artikel achterop het zestiende nummer van de *Observant* van dit jaar en met die titel ben ik het volkomen eens.

U legt mij in dit artikel enige woorden in de mond die ik nimmer heb uitgesproken. Indien datgene dat u suggereert inderdaad door mij zou zijn gezegd zou u daar terecht bezwaar tegen kunnen maken. In feite vind ik dat u mij dan als dekaan van de Faculteit der Geneeskunde nog heel wat harder zou kunnen aanpakken.

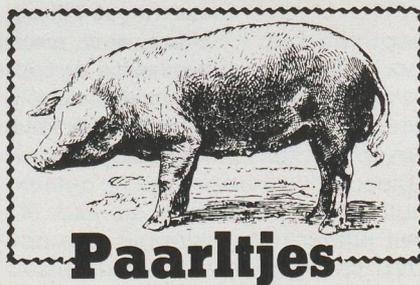
De gewraakte passage:

'Levert de Rijksuniversiteit Limburg slechte en onvolwaardige artsen af? Volgens geneesheer-directeur Prof. dr. J. Greep (zo wordt hij althans geannonceerd in de *Limburger* van 13 april) is dat inderdaad het geval. Een goed advies aan alle medicijnstudenten vanaf zeg maar het derde jaar: schrijf je maar snel uit aan de RL en ga in Leiden of Groningen studeren, dan kan je nog net op tijd een hooggpecialiseerd arts worden, opgeleid in een heus academisch ziekenhuis'.

Ik ben van mening dat wij een goed onderwijsstelsel hebben en dat wij goede artsen afleveren. Dat u het tegendeel daarvan suggereert, vind ik op zijn minst onzorgvuldig, temeer daar ik in

het door u gememoreerde krantenartikel überhaupt niet aan het woord kom, en laakbaar omdat het bijdraagt aan een paniekzaaij waarnaar geen enkele behoefte kan uitgaan.

Wel heb ik grote zorgen over de toekomst van de faculteit. Door de minister is een TVC operatie in gang gezet, die zonder dat inhoudelijke discussie plaatsvindt, onder meer moet leiden tot een bezuiniging van 90 miljoen bij medische faculteiten en academische ziekenhuizen. In dat kader is aan Maastricht het niet uitgewerkte concept voorgelegd van een eerstelijns faculteit, hetgeen er toe zou kunnen leiden dat een onevenredig groot deel van die bezuinigingen op Maastricht terecht zullen komen. Dit zal de kwaliteit van het onderwijs, het onderzoek en de participatie van de medische faculteit in de gezondheidszorg onder grote druk zetten. De basisfilosofie van onze faculteit dreigt daardoor onaanvaardbaar te worden verschaald.

Paarljes

Te koop of te huur gevraagd: woonhuis in M'richt, min. 3 slaapkamers. Koopprijs tot max f 110.000, - . Reacties J.v.d. Vluyt, tel. 04490-15499 (werk), privé 04490-26254.

Medewerker Erasmusuniversiteit zoekt met gezin (twee kinderen) in de vakantieweken van 16 juli tot 28 augustus voor enkele weken een woonhuis te huur.

Reacties graag naar: Clotscher, Tijberg 52, 2716 LK Zoetermeer, tel. 079-214415.

Goed doel!

Wanneer u uw kleerkast opruimt, gooi de kleren dan s.v.p. niet weg maar bel - of breng ze - naar Ilse Veerkamp, A.J.Z. toestel 304. Bestemd voor een zeer goed doel, (jeugdwerk in Maastrichtse wijk).

Te koop:

Pr. Rooseveltlaan 152d M'richt. Mooi groot appartement, goed onderhouden, vele ekstra's. 2 sl. kamers, woonk. 38 m², keuken, bijkeuken, 5 min. van centrum. Incl. tussen 8 en 5 M. Stohr, poli Orthopaedie tel: 862847, na 6 u. 628623.

Te koop:

"Wegwijzer in de doolhof van de bureaucratie!" Goedkoop door eenvoudige uitvoering. Stort f 6,50 op giro 3464232 t.n.v. AVBM, pb. 5147, Maastricht. Franko toes. volgt.

Onder die omstandigheden zou u er als universiteitsblad goed aan doen een forum te bieden voor inhoudelijke discussies over pro's en contra's van een wenselijk en mogelijk beleid. Valse citaten horen daarin niet thuis en dienen gerectificeerd te worden door de redactie.

Hoogachtend,
Prof. dr. J.M. Greep,
dekaan Faculteit der Geneeskunde.

Naschrift redactie

Volgens het bewuste artikel in De *Limburger* dreigt de RL slechte en onvolwaardige artsen af te gaan leveren als de plannen van minister Deetman doorgaan. Die konklusie werd volgens de krant getrokken door bestuurders van de universiteit. Enkele dagen daarvoor was Greep geciteerd die verklaard had dat de artsen die de RL in dat geval zou gaan opleiden 'maatschappelijk werkers met injectiebevoegdheid' zouden zijn. Wij hebben die twee uitspraken al te drastisch door elkaar gehaald en bovendien nagelaten het woordje 'dreigen' erbij te laten staan.

observant

(voorheen Maffius).

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgegeven door de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:
Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Tel.: 043-888319
(doorkiesnummer).

Stichtingsbestuur

Wim Hermens (voorzitter), Loes van Benthem (secretaris), Cees Schröer (penningmeester), Jacques Heijen (buitenuniversitair lid), Evelyne de Leeuw (redactie-afgevaardigde).

Redactie:

Walter van Bree, Ton Hameleers, Jacques Herraets, Evelyne de Leeuw, Appie Luermans, Jan Meijers, Maurice van der Sagen.

Redactie-assistente: Edith Goppel
Koördinator Voorlichting: Sjonk Ritmeester,
Grafische vormgeving: Guus van Rooij
Foto's: Koen van der Gugten, Hans van Dijk, Foto-persbureau Widdershoven.
Tekeningen: Pascal Oost, John Pex.

Druk. Leiter Nypels BV, Maastricht

Spelregels voor ingezonden kopij
Brieven (reacties op verschenen artikelen):
- niet langer dan één kolom (= een kopij-
vel).

Deetman komt na 16 mei met eigen plan

Lot van medische fakulteit blijft nog onzeker

Ook al heeft het kabinet onder zware druk van de Tweede Kamer alsnog ingestemd met een snelle bouw van een nieuw Akademisch Ziekenhuis van 650 bedden, het blijft voorlopig nog onzeker wat er met de medische fakulteit gaat gebeuren. Het wachten is op het taakverdelingsplan dat minister Deetman oorspronkelijk op 16 mei wilde presenteren, maar dat volgens ambtenaren van het departement 'zeker enkele dagen' later zal komen. Tijdens het overleg, dat door betrokkenen de afgelopen weken is gevoerd, zijn tal van bezwaren naar voren gekomen tegen het voornemen om zes fakulteiten zich speciaal te laten belasten met de intramurale gezondheidszorg en de twee overige (Maastricht en de VU) met de extramurale zorg.

Het Interfacultair Overleg Geneeskunde, waarvan de Maastrichtse dekaan Greep voorzitter is, heeft voor de Colleges van Bestuur van de acht betrokken fakulteiten een aantal vragen geformuleerd waarmee ze op 10 mei minister Deetman onder vuur kunnen nemen. De eerste van die vragen is of de minister nog vasthoudt aan de randvoorwaarden die hij de Taakverdelingscommissie vorig jaar heeft meegegeven. Als de minister daar 'ja' op antwoordt zal het Maastrichtse college hem onmiddellijk voor de voeten werpen dat hij dan is afgeweken van de toezegging dat de kleine instellingen zouden worden ontzien en dat de regionale spreiding van onderwijs in acht genomen zou worden. Als de minister 'nee' antwoordt, ondermijnt hij het laatste restje vertrouwen dat het WO nog in hem heeft. Dan zou immers het werk van de TVC grotendeels voor niets zijn geweest.

Ook de Interfacultaire Overlegorganen Huisartsgeneeskunde en Sociale Geneeskunde hebben ieder een brief geschreven aan de minister. Omdat de plannen, die Deetman heeft ontvouwd erg vaag zijn, bestaan die brieven meer uit vragen en voorbehouden dan uit inhoudelijke reacties. De huisartsen schrijven dat de voorstellen alleen onder bepaalde voorwaarden kunnen leiden tot een versterking van de eerstelijns-gezondheidszorg. Voorop staat dat de opleiding tot basisarts gelijkwaardig moeten blijven en dat aan iedere fakulteit een vakgroep Huisartsgeneeskunde moet blijven bestaan. Iedere groep moet ook kunnen beschikken over geakademiseerde of geaffiliëerde huisartspraktijken om voeling te houden met de

praktijk. Het goede onderzoek moet overal behouden blijven en het onderzoek aan de 'speciale' fakulteiten moet gestimuleerd worden. Verder wijst het IOH op de geografische beperkingen die de contacten met de praktijk opleggen. Elders in dit nummer wijst de voorzitter van het IOH, prof. dr. Wim Brouwer, er op dat naar zijn mening de concentratie van de opleidingen op twee plaatsen beslist onvoldoende is, omdat het achterland dan veel te groot wordt. Volgens hem zijn er vier of zes van dergelijke fakulteiten nodig.

Het Interfacultair Overleg Sociale Geneeskunde wijst Deetman op de misvatting dat de sociale factoren van ziekte en gezondheid geïsoleerd kunnen worden

onderwezen van de rest van de gezondheidszorg. Evenzeer moet een klinisch specialist een epidemiologische benadering kunnen toepassen en op de hoogte zijn van sociaal-geneeskundige aspecten van de klinische problemen waarmee hij geconfronteerd wordt. Als de scheiding in twee soorten fakulteiten doorgaat, zal de vruchtbare samenwerking tussen de klinische en de sociaal-geneeskundige instituten geschaad worden, evenals de specialisatie en differentiatie in het sociaal-geneeskundig onderzoek.

De beroepsorganisaties binnen de KNMG hebben vorige week besloten de minister te vragen hen in te schakelen bij de reorganisatie van de medische opleidingen. Volgens secretaris dr. Roelink heeft de minister compleet nagelaten de organisaties bij het overleg te betrekken, terwijl zij toch de eerstverantwoordelijken zijn voor de vervolgoedingen. Over de inhoud van het plan wilde Roelink nog niets zeggen, omdat het profiel van de nieuwe opleidingen nog veel te vaag is. J.H.

Universiteitsraad wijst ontwerp unaniem af

Fel verzet tegen de 'knevelwet'

Het plan van minister Deetman om de universitaire democratie tijdelijk op een laag pitje te zetten terwille van het doorvoeren van de TVC-maatregelen, is bijna overal in het Wetenschappelijk Onderwijs op fel verzet gestuit. De minister heeft tot nu toe alleen enkele Colleges van Bestuur aan zijn zijde weten te krijgen, maar daarvoor zal hij wel concessies moeten doen. De voorbehouden die deze Colleges gemaakt hebben, worden thans bestudeerd in een werkgroepje waarin vertegenwoordigers van de Colleges en het departement zitting hebben. Alle universiteits- en hogeschoolraden die het ontwerp tot nu toe besproken hebben, zijn falikant tegen. Ook de Maastrichtse Universiteitsraad heeft het ontwerp radikaal verworpen en bevindt zich daarmee in het goede gezelschap van de Onderwijsraad en de Akademische Raad.

In de Universiteitsraad was er vorige week geen goed woord voor de plannen van de minister, neergelegd in het 'Wetsontwerp Taakverdeling WO'. CvB-voorzitter van den Biggelaar, die het informatief overleg tussen de minister en de Colleges van Bestuur had bijgewoond, noemde het een 'staatsrechtelijk monstrem' dat de minister een werkgroep heeft ingesteld met afgevaardigden van de colleges en het ministerie, die de

Deetman: verwijten over verslechtingen van klimaat

scherpe kantjes van het ontwerp moet halen. Voor het raadslid Karl Dittrich, dat al vaker zijn boze hart gelucht heeft over de TVC-operatie, was dit de druppel die de emmer deed overlopen: "Ik kan me er bijzonder over ergeren dat ik met dit wetsontwerp het gevoel krijg, dat we hier al die tijd voor niks hebben zitten praten. Dit is een aantasting van de

autonomie die geen enkele raad over zijn kant kan laten gaan. Ik geloof dat deze minister niet meer in staat is te overzien wat zijn directeur-generaal In 't Veld zit te bekokstoven!" De motie, waarin het College — ten overvloede — verzocht werd stelling te nemen tegen het voorwaardelijk opschorten van de bevoegdheden van de WUB-organen, werd unaniem aanvaard.

Zoals we in ons vorige nummer al hebben bericht, heeft de minister een vreemde procedure gevolgd bij het indienen van het wetsontwerp. Tegen alle voorschriften in stuurde hij het wetsontwerp rechtstreeks naar de Raad van State, die de minister meteen op zijn vingers tikte, omdat hij de Onderwijsraad en de Akademische Raad niet eerst om advies gevraagd had. Daarop stuurde Deetman het ontwerp alsnog naar de Onderwijsraad, maar niet naar de Akademische Raad. Dat heeft het laatste orgaan er niet van weerhouden zich toch over het stuk uit te spreken. Zoals te verwachten was, staat in het ongevraagde advies weinig positiefs. De raad schrijft: "Enerzijds creëert het wetsontwerp een aantal nieuwe bevoegdheden die een aantasting van

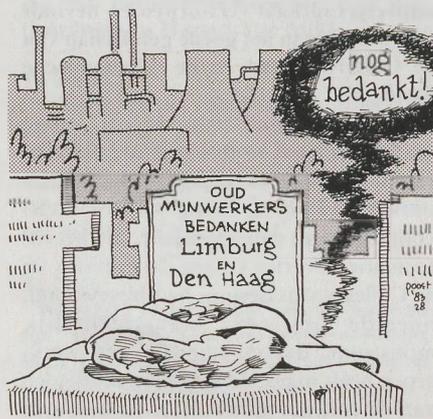
de autonomie van de instellingen en van de wettelijke bevoegdheidsverdeling tussen de organen binnen de instellingen inhouden.

Anderzijds schiet het wetsontwerp tekort op het gebied van rechtsbescherming en rechtszekerheid." Ook is de raad van mening dat het klimaat voor de uitvoering van de taakverdeling door het wetsontwerp en de handelwijze van de minister wordt verslechterd. In het advies zelf vraagt de raad meer aandacht voor de positie van de studenten, die te maken krijgen met gevolgen van de operatie. In de wet of in een uitvoerende Maatregel van Bestuur zou bijvoorbeeld geregeld moeten worden wat er gebeurt met de geldigheid van tentamens, de inschrijvingsduur, de studiefinanciering of het uitstel van militaire dienst. Ook voor het personeel dat door de reorganisatie wordt getroffen, wenst de raad een dergelijke regeling.

De Onderwijsraad, het externe adviesorgaan voor onderwijsaangelegenheden, heeft zich zeer negatief uitgelaten over de procedure en de inhoud van het ontwerp. De Onderwijsraad schrijft dat hij in het ontwerp onvoldoende wettelij-

ke grondslag ziet voor de voorgestelde ingrijpende taakverdeling en concentratie en acht het ontwerp ook 'legislatief onder de maat'. De strenge stem van de voorzitter van de Onderwijsraad, prof. dr. I.A. Diepenhorst, klinkt duidelijk door in de laatste overweging van het advies: "De Afdeling merkt nog op niet gesticht te zijn door de door U gevolgde procedure met betrekking tot het onderhavige wetsontwerp. Gaf U tijdens de jongste audiëntie nog te kennen dat de positie van de Onderwijsraad als finaal adviesorgaan procedureel duidelijk was, thans blijkt van die duidelijkheid niets. Niet alleen is de gebruikelijke voorprocedure via de Akademische Raad niet gevolgd, doch zelfs dreigde de Onderwijsraad onder tijdsdruk te komen staan als gevolg van uw voortijdige inschakeling van de Raad van State. De Afdeling, hiermede voorzeker sprekende voor de gehele Raad, wenst in het vervolg van dergelijke procedures, die aan tactische manoeuvres doen denken, verschoond te blijven".

J.H.

201100
lijfst met foto.

DANKBETUIGINGEN		vanw Deetman	Vo die m
De SROL wordt bedankt. Namens alle medewerkers van de ROZ.		BMC bedankt RAWB	A
Pais bedankt Rob vd. Biggelaar.		De Rabo-bank bedankt Slavenburg	1
Ronald Reagan thanks "Rude" Lobbers.		DSM bedankt Geleen	
Rommelberg bedankt de Rabo-bank.		Jonssen & Tilonus bedankt Wellens (van ganser Harte)	
China bedankt Greep		Leeuwarden bedankt vd. Biggelaar	
De Maffia bedankt de Peel, en de gemeenten Heerlen en Venray.		Grijsen bedankt Pauw Johannes Paulus II en zal zorgen dat a op tijd geregeld w	
		De lezers van d. t. b. l. nken de	

Brouwer ziet kans voor huisartsgeneeskunde om achterstand in te lopen

'Ik vind dat de fakulteit blij mag zijn met ons deel van het plan'

"Het plan van Deetman moet je eigenlijk in twee delen splitsen: het eerste deel houdt in dat de Maastrichtse medische fakulteit net als die van de VU zich speciaal moet gaan richten op de extramurale zorg. Dat is dan een extra taak. Het tweede deel betekent dat daardoor andere voorzieningen hier in Maastricht beperkt worden. In de enorme publiciteitgolf die de laatste weken op gang gekomen is, wordt vrijwel alleen over dat laatste aspect gepraat; aan het eerste wordt vrijwel geen aandacht besteed, helaas, want ik vind dat we met dat deel van het plan erg blij moeten zijn."

Prof. dr. Wim Brouwer, hoogleraar Huisartsgeneeskunde, man van het eerste uur in Maastricht en thans vice-voorzitter van de medische fakulteit en voorzitter van het Interfakultair Overleg Huisartsgeneeskunde ziet ondanks de opwinding die de beruchte brief van minister Deetman heeft veroorzaakt redenen tot tevredenheid. "De gerichtheid op de eerste lijn is van het begin af aan een heel duidelijke optie van deze fakulteit en er is in Nederland geen fakulteit die daar zoveel aandacht aan besteedt. In allerlei activiteiten, voornemens en doelstellingen is dat terug te vinden. En je kunt niet zeggen dat dat zomaar een bevestiging is. De Wereldgezondheidsorganisatie heeft vorige week nog in Kopenhagen een verklaring opgesteld, ondertekend door zo'n dertig landen waar-

in de ontwikkeling van de Primary Health Care als het voornaamste uitgangspunt van de organisatie in de komende tijd gekozen wordt. Als wij hier zoveel nadruk leggen op de eerste lijn in ons onderwijs en onderzoek, dan ligt het voor de hand dat wij worden aangewezen. Daar moet de fakulteit heel erg blij mee zijn. Maar tegelijkertijd mag je niet blind zijn voor de neveneffecten, want je moet goed in de gaten houden dat het hier gaat om een bezuinigingsoperatie." Een tweede punt is dat Deetman in zijn brief schrijft dat de extramurale zorg een achtergebleven gebied is in de opleidingen. Eindelijk wordt dat erkend. Kijk maar eens hoe wij hier zitten. Heb je hier in het gebouw één patiënt zien rondlopen? Hier komen geen patiënten, wij hebben alleen een kamer met een buro,

een telefoon en papier. Als ik in de fakulteitsraad een specialist hoor klagen over de gevolgen van het plan, dan denk ik: stel je nu eens voor dat iemand als Welens hier op Randwyck zat en uitsluitend als gast in een ziekenhuis in Heerlen, Roermond of Sittard patiëntenzorg zou kunnen doen! Dan had hij zeven T-shirts per week nodig om uiting te geven aan zijn onvrede. Toch is dat precies de situatie waarin wij altijd verkeerd hebben. Wij hebben hier in het begin als missionarissen door Zuid-Limburg moeten trekken om huisartsen bereid te vinden met ons samen te werken. Ook nu nog moet je iedere keer bedelen om een plekje in een praktijk om iemand stage te laten lopen of onderzoek te laten doen. Dat is nog eens wat anders dan een biomedicus die bij een aankomst een heel laboratorium kan gaan inrichten. Als minister Deetman nu schrijft dat er academische werkplaatsen dienen te komen in de extramurale gezondheidszorg, dan kunnen we alleen maar blij zijn dat we nu eindelijk de mogelijkheid krijgen de achterstand in te lopen."

"Maar is de scheiding in twee fakulteiten die zich richten op de extramurale zorg en zes die zich richten op de intramurale nu wel zo gelukkig? Misschien roep je daar grotere problemen mee op dan je wil oplossen."

"Eigenlijk zouden alle fakulteiten dergelijke voorzieningen moeten krijgen. Maar dat is financieel niet haalbaar en de kritische massa zal niet overal groot genoeg zijn als je acht van die opleidingen laat bestaan. Het is alleen al moeilijk genoeg om financiering te vinden voor de paar werkplaatsen die de commissie-Sikkel voor onze fakulteit wenselijk acht. In het rapport staan zes financieringsbronnen daarvoor genoemd. Overigens heeft het departement ons verzekerd dat het de aanbevelingen van de commissie Sikkel helemaal ziet in het kader van de brief die Deetman ons 14 april heeft gestuurd."

"Is het wel praktisch mogelijk om die eerstelijns-opleidingen te concentreren in Maastricht en Amsterdam?"

"Nee, en dat hebben we plaatsvervangend directeur-generaal Kramer geloof ik ook duidelijk kunnen maken. Concentratie bij twee fakulteiten is praktisch onuitvoerbaar. Wij zijn met het Interfakultair Overleg Huisartsgeneeskunde tot de konklusie gekomen dat enige concentratie wel gewenst is, maar niet op twee plaatsen. Dat zouden er vier of zes moeten worden. Dan heb je nog je handen vol, want momenteel worden er per jaar 450 huisartsen opgeleid. Dat is te veel voor de markt. Als je erin slaagt het aantal huisartspraktijken uit te breiden van

5700 nu tot 7000, dan betekent dat, dat je per jaar ongeveer 250 huisartsen moet opleiden. Dat is teveel voor twee fakuliteiten. Maar Kramer heeft het IOH gevraagd een plan te maken voor de verdeling van de capaciteit."

"De klinici hoor je erg luid klagen over de operatie die Deetman wil uitvoeren. Hebben ze geen gelijk als ze zeggen dat je voor een goede eerstelijns-opleiding juist een goede tweedelijns-richting nodig hebt?"

"Als je de klinische voorzieningen ernstig gaat aantasten, heeft dat natuurlijk nadelige gevolgen voor de eerste lijn. Dat moet je inderdaad zoveel mogelijk zien te voorkomen. Het lijkt me voorbarig om op grond van deze vage plannen van Deetman nu al te concluderen dat er twee soorten artsopleidingen gaan ontstaan, al kan ik me dat gevaar wel voorstellen. Wat we nu moeten doen is in alle rust opschrijven wat er nodig is voor een waardige opleiding tot basisarts, want

Deetman geeft de garantie dat die opleiding volwaardig zal zijn. Peter Bouhuijs is op dit moment druk bezig met die inventarisatie." En wat het onderzoek betreft, dat zo in de verdrukking dreigt te komen, vergeet men wel eens dat in het eerstelijns-gerichte onderzoek een belangrijk onderscheid te maken valt. Aan de ene kant is er het onderzoek dat je in de praktijk van de huisarts of andere eerstelijns-helpers verricht. Aan de andere kant wordt onderzoek op andere plaatsen verricht dan in de eerstelijns-praktijk, dat echter wel van groot belang voor de eerstelijns-gezondheidszorg kan zijn. Als je in het laboratorium bijvoorbeeld de belastbaarheid van de rug of de knie onderzoekt, kan het resultaat van groot belang zijn voor de eerste lijn. Je moet zorgen dat je alle twee de soorten onderzoek in ontwikkeling houdt."

"Toch blijven we zitten met de vraag waar Deetman die 93 miljoen gulden vandaan denkt te gaan halen."

"Ik weet het ook niet precies. Het plan

om de extramurale opleidingen te concentreren in Maastricht en Amsterdam levert daarvoor niet genoeg besparingen op. Ik denk ook dat de minister steeds meer af wil van de bijdrage die O & W levert aan de patiëntenzorg. Ik denk dat het zijn hoofddoel is om af te komen van situaties, zoals die zich nu aan alle medische fakuliteiten voordoen, waarbij artsen volledig in dienst zijn van de fakulteit, terwijl ze driekwart van hun tijd bezig zijn met patiëntenzorg. Het streven van het departement lijkt erop gericht om de patiëntenzorg, die verleend wordt door facultaire medewerkers, te beperken tot 30 of 40 procent in plaats van 75. Het verschil moet dan maar opgebracht worden door de ziekenfondsen en de verzekeringen. Maar voor Onderwijs brengt die verschuiving natuurlijk een drastische bezuiniging met zich mee".

JH

Akademisering voor 'beginners'

Akademisering is geen doel op zich. Het is slechts het wezenlijken van een middel. Dit is dan het academische instituut. Uiteindelijk doel is de gezondheidszorg te verbeteren door middel van samenbrengen van onderwijs, onderzoek en gezondheidszorg en experimenten ermee. Daarmee worden ook onderwijs en onderzoek tot middelen.

De kernvraag bij akademisering hoort dan ook te zijn: Hoe is de gezondheidszorg te verbeteren? De akademisering, onderwijs, onderzoek en experiment, moet dan afgestemd worden op het bereiken van die verbeterde gezondheidszorg. Hoe is de gezondheidszorg te verbeteren? Hier zijn meerdere antwoorden op mogelijk. Ik wil er enkele geven:

1. Door middel van meer biomedisch onderzoek en meer (top)-zorg worden medici in staat gesteld om meer en betere diagnoses te stellen en meer en betere ingrepen te doen. Het doel is: grotere externe, curatieve beheersing van het menselijk lichaam.

(b.v. onderzoek naar kanker moet leiden tot verbeterde behandeling van kanker en vervolgens tot meer medici om de behandeling te kunnen uitvoeren).

2. De officiële geneeswijze/gezondheidszorg sluit een aantal andere geneeswijzen (met daaraan gekoppelde mensvisies) uit. Deze andere geneeswijzen erkennen en toepassen geeft meer mogelijkheden voor het bereiken van gezondheid.

3. De gezondheidszorg is te eenzijdig curatief ontwikkeld. Er moet een grotere nadruk komen te liggen op preventie en milieu- en maatschappijomstandigheden. Dit moet dan veel ziekte voorkomen. Het doel is hier: grotere externe, preventieve beheersing van de mens.

(Nb het opsporen van risikofactoren als hypertensie die vervolgens als ziekte behandeld worden en screeningsonder-

zoeken noem ik curatieve geneeskunde. Voorlichtingscampagnes, stressverminderende veranderingen in de maatschappij en milieuverbeteringen noem ik preventief.)

4. De mens is één lichaam en geest. Storende invloeden op het ene nivo werken door naar het andere nivo. De mens is, in potentie, in staat om op te treden tegen veel storende invloeden om zo zijn gezondheid te behouden. Door zijn lichaam als een machine te leren zien, verleert de mens deze corrigerende eigenschappen. Schadelijke invloeden (bv stress) werken zo lang door tot er ergens in het lichaam iets mis gaat. Dan is er de geneesheer die de trein weer op de rails zet en daarmee het geloof bekrachtigt dat het lichaam een machine is.

Wil je gezondheid bevorderen, dan moet je de weerbaarheid van de mensen bevorderen en het geloof in de mogelijkheden van de curatieve gezondheidszorg verminderen. Bij de beantwoording van de vraag 'Hoe is de gezondheidszorg te verbeteren?' stuit je op verschillende mensvisies.. Dat is het begin van de vraag hoe en wat je wilt akademiseren.

Peter Hilderink

Maastricht en VU blijven buiten schot

Instream bij medicijnen verlaagd tot 1700 eerstejaars

Vooruitlopend op het TVC-overleg wil minister Deetman voor het komende studiejaar het aantal studenten dat medicijnen mag gaan studeren terugbrengen van 1980 naar 1700. De beperking treft zes van de acht medische fakulteiten, die elk ongeveer achttien procent minder studenten mogen opnemen. Alleen de VU en de RL blijven buiten schot: zij mogen respectievelijk 260 en 150 eerstejaars toelaten.

De Akademische Raad had de minister geadviseerd net als voorgaande jaren 1980 studenten toe te laten, omdat men er nog geen zicht op had hoe de TVC-bezuinigingen voor het medisch cluster zouden uitpakken. De minister had de Taakverdelingscommissie al in een vroeg stadium laten weten dat er een instroombeperking moest komen die 17 miljoen gulden zou opleveren. Daarbij

noemde hij echter alleen het maximale aantal studenten dat naar de tweede fase zou mogen doorstromen, twaalfhonderd. Wat dat voor de eerste fase betekende, bleef onduidelijk omdat ook gesproken werd over andere tweede fase-opleidingen voor medische studenten, met name een onderzoekersopleiding. Daardoor wordt weer onduidelijk wat de instroom in de eerste fase van 1700 eerstejaars betekent voor het eerste plan. Als we rekening houden met een uitvalpercentage van dertig à vijfendertig procent, is zelfs niet te verwachten dat er 1200 studenten het einde van de eerste fase halen. Dat zullen er overigens toch nog veel meer zijn dan de commissie-Vorst onlangs heeft berekend: de commissie kwam op grond van arbeidsmarktcriteria tot de conclusie dat in het allergeunstigste geval 1200 studenten tot de eerste fase konden wor-

den toegelaten. Deetman heeft het arbeidsmarktcriterium, dat volgens de Machtigingswet uit den boze is, zorgvuldig omzeild bij de vaststelling van de nieuwe instroomcijfers. Zijn maatregel is alleen ingegeven door de verwachte daling van de capaciteit als gevolg van de TVC-bezuinigingen.

Behalve bij medicijnen is de minister ook bij Tandheelkunde afgeweken van het advies van de Akademische Raad. De vijf subfakulteiten, waarvan er volgens de TVC twee, en volgens de minister drie moeten worden samengevoegd tot één, mogen het komende jaar geen 465, maar 420 studenten opnemen. De pijn is keurig verdeeld: ieder krijgt tien procent minder studenten.

Over het cijfer dat Deetman voor Sociale Gezondheidskunde noemt in zijn brief is vorige week enige opschudding ontstaan. Nadat de instroom ondanks hevig verzet van het faculteitsbestuur was verhoogd van 150 naar 200 plaatsen, dook in de brief plotseling weer het cijfer 150 op. Bij navraag bleek echter dat het departement zich had vergist, zodat er in september toch nog 200 eerstejaars te verwachten zijn. **JH**

Plan met veel scepsis ontvangen

Nijmegen wil ook een economische fakulteit

De Katholieke Universiteit van Nijmegen zou graag verrijkt worden met een economische fakulteit. Die wens komt voor in het Ontwikkelingsplan '84-'88 dat onlangs door het College van Bestuur is gepubliceerd. De nieuwe fakulteit, de zevende economie-opleiding in Nederland, zou een bescheiden opzet moeten krijgen en samenwerking moeten zoeken met Tilburg en Wageningen. Het plan is tot in Nijmegen toe met veel scepsis ontvangen. De twijfels aan de opportuniteit ervan worden niet alleen ingegeven door de slechte tijden die het WO doormaakt, maar ook door de manier waarop twee jaar geleden de toezegging van een economische fakulteit aan Maastricht werd onthaald. Die toezegging werd door velen beschouwd als een overbodig cadeau, eerder ingegeven door politieke overwegingen dan door een gebrek aan opleidingscapaciteit. Vooral in Tilburg werden zure gezichten getrokken. De 'groeiinstelling' aldaar betreft immers dertig procent van haar

studenten uit Limburg. Behalve die klap krijgt de Tilburgse fakulteit er nog een paar te verwerken. Minister Deetman heeft laten weten dat hij in het kader van de taakverdelingsoperatie de subfakulteit econometrie in Tilburg wil opdoeken en bovendien wil de minister de Maastrichtse fakulteit financieren door bij de overige fakulteiten het benodigde bedrag weg te halen. Ook historisch gezien is de Nijmeegse wens curieus te noemen. De rivaliteit tussen Tilburg en Nijmegen als katholieke instellingen in het Zuiden heeft nimmer tot noemenswaardige samenwerking geleid. De jonge Nijmeegse universiteit verzette zich al 55 jaar geleden fel tegen de oprichting van een R.K. Handelshoogeschool in Tilburg, omdat zij zelf een economische fakulteit wilde en omdat zij evenals het episkopaat een tweede katholieke WO-instelling onbetaalbaar achtte voor het kerkvolk. De ironie van het lot wil overigens dat het brein achter het Nijmeegse plan, prof. dr. P. Peters, directeur

van het Economische Instituut aldaar, is ingewijd in de geheimen van de economie in Tilburg, waar hij jarenlang de rechterhand was van SER-ekonom Schouten.

In Tilburg is inmiddels al volstrekt afwijzend gereageerd op het Nijmeegse voornemen, ook al heeft Nijmegen voorgehouden dat men aan een bescheiden instroom van zo'n tachtig eerstejaars denkt. In Maastricht wordt de oprichting van een zevende economische fakulteit door bouwdekaan Albeda afgedaan met de opmerking "volstrekt onrealistisch".

Het plan van minister Deetman om de bestaande economische fakulteiten te laten opdraaien voor de kosten van 'Maastricht' heeft geleid tot een fel protest. De vijf dekanen van die fakulteiten hebben de minister een brief geschreven waarin zij erop wijzen dat het oorspronkelijke TVC-plan was om 4 miljoen te bezuinigen op alle economische opleidingen. Daarvoor zou een disciplineplan worden opgesteld. Nu Deetman daar bovenop nog eens 9 à 10 miljoen wil zien voor de financiering van Maastricht worden de grenzen van het redelijke overschreden, vinden de dekanen, "aangezien de vestiging van een nieuwe economische fakulteit in

Vervolg op pag. 8 onderaan

Bonden terughoudend over gevolgen van taakverdeling

Zowel in het overleg tussen de Minister van Onderwijs en de bonden, het COPWO, als in het bestuurlijk overleg tussen de minister en de portefeuillehouders personeelszaken van de colleges van bestuur is vorige week in een eerste verkennende ronde het concept-wetsontwerp taakverdeling ter bespreking gekomen.

De bonden wilden in het COPWO nog geen eindoorddeel geven over het wetsontwerp. Hun twijfels richten zich vooral tegen het z.g. fusiemodel, waarin verschillende vestigingen van studierichtingen in één vestiging overgaan. In het wetsontwerp ontbreekt volgens het COPWO een bepaling dat bij voorgenoemen samenvoegingen van studierichtingen overleg tussen vakbonden en het z.g. beleidsorgaan, dat in geval van fusies wordt ingesteld, wettelijk wordt voorgeschreven.

Het ministerie zegde tijdens het overleg echter toe zo'n bepaling alsnog in de wet op te zullen nemen.

In het COPWO bestonden voorts belangrijke reserves over de positie van het personeel van de universiteiten en hogescholen in geval van fusies. Zo is allereerst duidelijk hoe de verhouding van het zittend personeel zal zijn ten opzichte van het beleidsorgaan.

Denkbaar is dat het personeel van fuseerende vestigingen van studies aanvankelijk ontslag krijgt aangezegd, waarna zij opnieuw kunnen solliciteren bij het genoemde beleidsorgaan. Een andere mogelijkheid is echter dat het betrokken personeel eerst in dienst komt van het beleidsorgaan, waarna ontslagen op basis van bepaalde criteria, zoals anciënniteit, door dit orgaan worden geregeld.

Tijdens het overleg bleek dat ook onder ambtenaren van het ministerie van onderwijs hierover nog interpretatieverschillen bestaan.

Door het ministerie werd echter toegezegd één en ander schriftelijk te zullen uitwerken. Mede aan de hand daarvan zal het COPWO vervolgens zijn eindoorddeel bepalen.

Een derde punt dat in het COPWO aan de orde kwam was dat van de z.g. reorganisatiecodes. Iedere universiteit of hogeschool heeft zijn eigen reorganisatiecode, waarin voorschriften staan over de te volgen procedure bij reorganisatie. De codes verschillen echter nogal. In het COPWO werd daarom bepleit om te komen tot één landelijke reorganisatiecode, die zou moeten gelden voor de taakverdelingsoperatie. Voornamelijk in het geval van fusies kunnen meerdere codes, van verschillende instellingen, tegelijkertijd in het geding zijn.

Het departement overweegt momenteel of het ook aan deze wens tegemoet kan komen.

Dat de bestaande reorganisatiecodes problemen op kunnen leveren bij taakverdeling bleek ook in het bestuurlijk overleg van het OPWO.

Eén van de woordvoerders van de instellingen liet zich tijdens het OPWO-overleg ontvallen dat taakverdeling op enigszins grote schaal en volledig uitgevoerd volgens de huidige code "vorig jaar al had moeten beginnen, om volgend jaar tot afronding te komen". Zoals bekend moeten de instellingen volgens het wetsontwerp op 1 februari volgend jaar hun reorganisatieplan rond hebben.

In het COPWO wordt op 25 mei verder gepraat over het wetsontwerp, dat dan al bij de Tweede Kamer zal zijn ingediend.

Ook in het OPWO bestonden bezwaren tegen het concept-wetsontwerp.

Deze richtten zich allereerst tegen het onverwachte karakter ervan. Weliswaar had minister Deetman tijdens een overleg met de Tweede Kamer al aangekondigd te denken aan een speciale fusiewetgeving om het verloop van taakverdeling te regelen, het gepresenteerde concept-wetsontwerp was ingrijpender dan verwacht. Vooral op het punt van de bevoegdheidsverdeling tussen faculteitsraden, universiteits- en hogeschoolraden en de minister legt het wetsontwerp een veel centraler bevoegdheid bij de colleges van bestuur dan momenteel

in de universitaire bestuursorganisatie het geval is. Volgens Directeur-Generaal Roel In 't Veld hadden de colleges van bestuur wel degelijk op deze wetgeving kunnen rekenen.

De personeelshouders PZ toonden echter groot bezwaar tegen wat als een dictaat van de minister werd aangeduid. Alhoewel In 't Veld betoogde dat de bevoegdheidsverdeling slechts een aanscherping onderging, beloofde hij toch de bezwaren bij de Minister te zullen aankaarten, in de verwachting dat deze zich "zeer ontvankelijk" zou tonen om over de bestuurlijke aspecten nader overleg te hebben met de instellingen. De uitwerking van de uitvoeringszaken rond het wetsontwerp zouden dan vervolgens opnieuw aan de orde kunnen komen in het OPWO.

Het fusiemodel voor studierichtingen vergroot overigens de onzekerheid voor personeelsleden van studierichtingen waarin ergens vestigingen worden opgeheven. Deze onzekerheid beperkt zich niet alleen meer tot de plaatsen waar studies gaan verdwijnen, maar bestaat ook daar waar vestigingen wel blijven bestaan.

Bert Bakker / UP

Ekonomie

(vervolg van pag. 7)

Maastricht op grond van behoefte aan economie en de bestaande opleidingscapaciteit niet nodig is en slechts berust op politieke en regionale overwegingen."

De vijf dekanen zouden het ook een ramp vinden als het aantal kroondocenten teruggebracht moet worden tot 105, inclusief de Maastrichtse. Dat zou een inkrimping van bijna 45% betekenen van het totale aantal hoogleraren economie. De vijf vinden het in ieder geval voorbarig van de minister om nu al getallen te noemen, terwijl het disciplineplan nog moet worden gemaakt.

Kenmerkend voor de verwarring die het ministerie steeds weer zaait tijdens de TVC-operatie is overigens, dat voor de financiering van de aanloop van de Maastrichtse fakulteit al een bedrag was vrijgemaakt tijdens het TVC-overleg. De RL zou voor nieuwe activiteiten namelijk 5,2 miljoen krijgen. Het is volstrekt niet duidelijk wat er met dat bedrag gaat gebeuren.

J.H.

orlando

tijdschrift over seksualiteit

en samenleving. Aprilnummer:

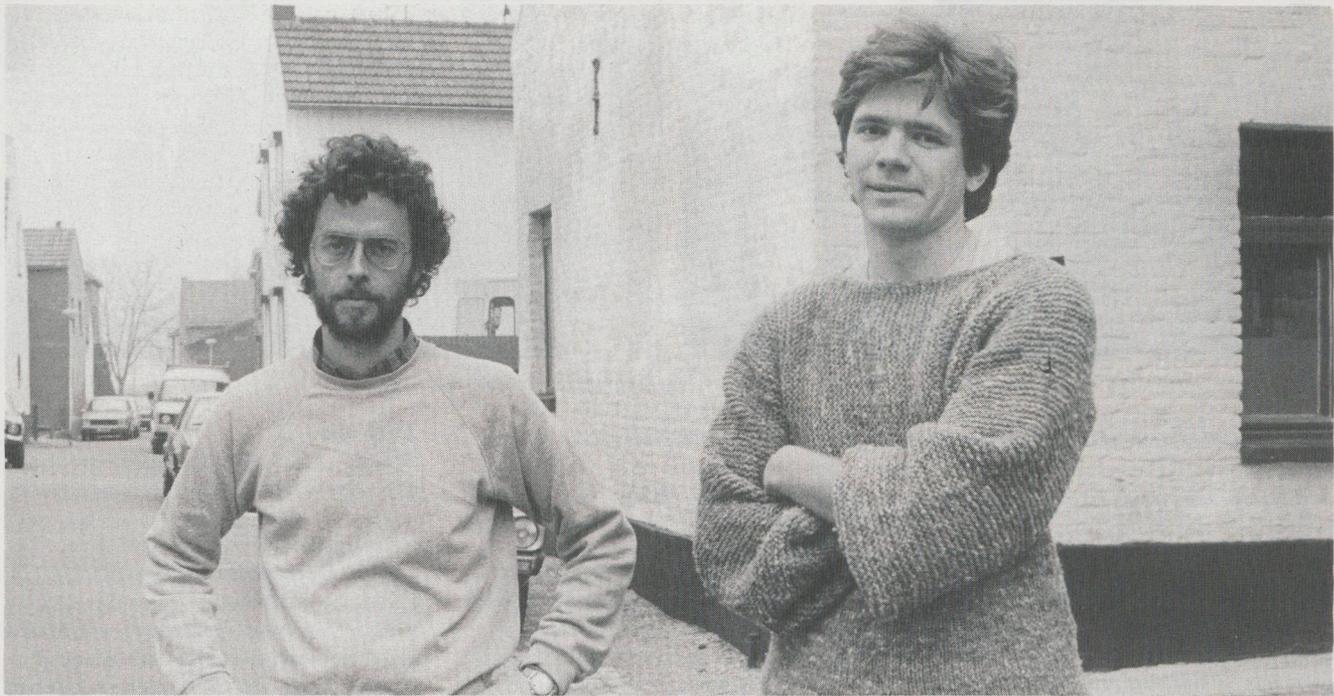
Mooi en opwindend. Over schoonheid, kunst en erotiek.

Los nr. f 4,50; jaar (4 nrs.)

f 17,-- Postbus 16.645

1001 RC Amsterdam.

tel. 020 - 730029

Charles Phaff en Bert Zonneveld

Huisartsen trotseren plaatselijk vestigingsbeleid

Twee medewerkers van de capaciteitsgroep Huisartsgeneeskunde, Charles Phaff en Bert Zonneveld, hebben zich tegen alle regels van de plaatselijke huisartsen in, op eigen initiatief gevestigd in de wijk Heugem, juist onder de rook van Randwijk. Daar blijven deeltijds werkzaam bij hun capaciteitsgroep. Precies zoals te verwachten was heeft de plaatselijke huisartsenvereniging besloten de twee 'piraten' te boycotten.

Na twee maanden vestiging hebben de eerste honderd patiënten hun weg al gevonden naar de verbouwde boerderij aan de Heugermolenstraat 14. Het afgezonderde Maastrichtse kerkdorp van 2300 inwoners had tot nu toe geen eigen huisarts. Bovendien is de laatste jaren grenzend aan Heugem de nieuwbouwwijk De Heeg uit de grond gestampt waar tussen de zes- en zeven-duizend mensen wonen. Phaff en Zonneveld zagen dat (Heugem en een beetje De Heeg) het gat waarnaar ze op zoek waren: 'Als je je als universitair medewerker aanbiedt bij gevestigde huisartsen krijg je weinig zinvol werk te doen. Je bent te gast en je mag een soort EHBO-werk doen. We hebben het allebei een keer meegemaakt dat we bedankt werden omdat er een huisarts in opleiding kwam. Ons beroep is huisarts en we willen dat graag op een behoorlijke manier uitoefenen. Daarom zijn we er meteen ingesprongen toen we hoorden dat hier nog ruimte was. Dat hebben

we op eigen initiatief gedaan. De fakulteit staat daar helemaal buiten'. Dat er zere tenen zou worden getrapt was iedereen duidelijk. Het vestigingsbeleid is het hangijzer tussen de plaatselijke huisartsen en de universiteit, die voor haar eerstelijnsactiviteiten graag een vastere voet aan de grond zou krijgen in de praktijk. Daarover worden al jarenlang moeizame onderhandelingen gevoerd. Het vestigingsbeleid is eigenlijk een kartelafpraak tussen een groep artsen over de verdeling van de markt. Het garandeert iedere huisarts een vast deel van de markt. Het garandeert iedere huisarts een vast inkomen. In normale tijden fungeert de afspraak als een defensief wapen om vreemde eenden buiten de bijt te houden. Nu de universiteit staat te trappelen om academische praktijken van de grond te krijgen wordt het wapen extra scherp gehouden. Dat uitgerekend twee medewerkers van de fakulteit het kartel trotseren maakt de kwestie nog gevoeliger. Vandaar dat ze om de haverklap herhalen dat hun initiatief zuiver partikulier is en dat de fakulteit er helemaal buiten staat. 'We hebben er wel begrip voor dat andere huisartsen zich bedreigd voelen', zegt Charles Phaff, 'maar we menen ook dat er op deze plaats best een praktijk bij kan en dat we echt geen broodroof plegen op de minst bedeedden van onze samenleving'.

Bij de huidige regeling van het vestigingsbeleid kan niemand een huisarts

verbieden een bordje op zijn gevel te schroeven en vervolgens op een zieke voorbijganger te wachten. Wel kan de huisartsenvereniging zo iemand een aantal voordelen onthouden: er is geen beschermd marktaandeel meer en hij wordt buiten de vervangingsregeling gehouden. Dat is dan ook grif gebeurd met Phaff en Zonneveld. 'We hebben een gesprek gehad met de voorzitter van de vestigingskommissie, huisarts Heijnen. Die liet ons weten dat hij begrip had voor ons initiatief maar dat we natuurlijk niet konden rekenen op medewerking van de Plaatselijke Huisartsen Vereniging. Ook met de capaciteitsgroep hebben we een gesprek gehad. Men maakte zich ook de nodige zorgen over de verhoudingen met de plaatselijke huisartsen en daarom hoeven we van die kant ook niet op openlijke steun te rekenen. Ze kunnen trouwens niet erg geïnteresseerd zijn omdat we nog maar weinig patiënten hebben. Maar we hopen dat die samenwerking op de duur wel komt.'

Overigens ziet het ernaar uit dat het binnenkort afgelopen is met de mogelijkheid van vrije vestiging. Als alle halen en ogen worden opgelost, komt er in de loop van 1984 een nieuwe vestigingsregeling waarbij de verantwoordelijkheid voor de verdeling van de markt wordt gedeeld door huisartsen en de gemeente.

J.H.

Van Agt II: martelgang

Van Agt III: tussenkabinet

Juristen beschrijven jongste kabinetsformatie

'Het einde van een tijdperk?'

Vormen de kabinetsformaties 1981 en 1982 een breuklijn in de na-oorlogse geschiedenis? Dat is de vraag die de auteurs van het 13 april verschenen boek 'Het einde van een tijdperk' zich stellen. De titel van het boek laat over hun antwoord op deze vraag weinig te raden. Een analyse van de politieke situatie vindt men pas in het slothoofdstuk; het grootste deel van het boek is gewijd aan een zo nauwkeurig mogelijke reconstructie van de afgelopen kabinetsformaties. Daarbij werd gebruik gemaakt van reeds in omloop zijnde informatie als officiële stukken, persverslagen en interviews. In zoverre bevat het boek geen nieuws. Wel nieuw is dat dit boek het eerste 'geobjectiveerde' verslag is van de formaties. De geschiedschrijving op dat punt bestond tot dusverre uit mededelingen van betrokkenen in de vorm van interviews of dagboeken. Een gat in de markt dus opgevuld. Een chronologisch overzicht plus de exacte samenstelling van de kabinetten maken het boek bij uitstek geschikt als bron van politieke feitenken- nis. Bij een prijs van f 12,50 mag het niet als een al te groot bezwaar gelden dat het boek na één keer grondig doorlezen de vorm van een losbladige uitgave aanneemt.

Honderdzig van de tweehonderdelf pagina's worden gevuld met een reconstructie van de twee formaties. Eigenlijk één lange formatie, zo wordt de socialist van Thijn geciteerd. Het staat allemaal haarfijn beschreven: de – onverwachte – vier jaar van het kabinet van Agt/Wiegel, verkiezingen en formatie van '81, de stoet informateurs (op de vraag aan Rijksvoorlichter van der Wiel wie – na een mislukking – de Gaay Fortman zou moeten opvolgen luidde het antwoord: 'Dan zullen we de graven moeten opentrekken'. Zo ver is het echter niet gekomen) en de lawine van steeds nieuwe cijfers.

De martelgang van het kabinet van Agt II, het tussenkabinet van Agt III, verkiezingen en formatie '82 met als resultaat het kabinet Lubbers; het is allemaal bekende kost, maar de auteurs zijn erin geslaagd deze feitenbrei vlot en smakelijk op te dienen. De nasmaak is bitter en terugkijkend zal menigeen wensen dat de politiek zichzelf deze passage bespaard had.

Tweedeling

Het slothoofdstuk bevat een analyse

van het feitenmateriaal: het CDA toont vooral na de ervaring met het kabinet van Agt II steeds minder animo om met de PvdA te regeren. Daarnaast is de kiezersstroom van rechts naar links en omgekeerd steeds kleiner. Met het opdrogen van D'66 lijkt de sluisfunctie die deze partij hier vervulde verloren te gaan: 'Een aantal verschijnselen lijkt erop te wijzen dat in de toekomst mogelijk een tweedeling in de Nederlandse politiek plaats zou kunnen vinden', van enerzijds CDA/VVD, anderzijds PvdA en klein links. Een uitspraak van een stelligheid, de politieke wetenschap eigen. Voor de PvdA betekent dat volgens de schrijvers een vrij zekere veroordeling tot een lange oppositie, waarbij dan als mogelijke lichtpunten aan het eind van de tunnel worden gesignaleerd een verlies van de meerderheid van CDA/VVD of een toekomstige samenwerking met de VVD. Incidentele kritiek van VVD-leider Nijpels op de politieke stijl van het CDA bieden perspectieven, maar anderzijds is een dergelijke samenwerking op inhoudelijke gronden (sociaal-economisch; kernwapens) onwaarschijnlijk.

Toekomst

Ook de toekomst van de grote politieke partijen wordt onder de loupe genomen.

Niet rooskleurig is de toekomst voor het CDA. Deconfessionalisering van de jeugd, concurrentie van de rechtse splinters en een voortgaande vergrijzing van het kiezersbestand zijn zo de problemen waar het CDA mee te kampen heeft. Niet dat de partij daarmee ten doede opgeschreven is; de centrumpositie zal er voorlopig nog wel voor zorgen dat het CDA regeringsverantwoordelijkheid blijft dragen. In de wisseling van het leiderschap liggen ook kansen, aangezien de voorliefde van Lubbers voor de VVD minder sterk zou zijn dan bij zijn voorganger het geval was. (Noot: dit dacht men bij van Agt tien jaar geleden ook). De auteurs vinden het 'niet denkbeeldig' dat het CDA in de toekomst terug zal vallen tot een christelijke conservatieve volkspartij (CCV) van 25 à 30 zetels.

Het succes van de VVD wordt voornamelijk verklaard door de verrechtiging van de jeugd, waarvoor een interessante theorie wordt aangehaald: jongeren hebben doorgaans meer voorkeur voor niet-materialistische waarden dan ouderen, maar in een economische teruggang (werkloosheid!) lijkt dat te veranderen. De massale toeloop naar de VVD is een uiting van zorg over de eigen toekomst onder de jongeren.

De PvdA bevindt zich in een dilemma, omdat enerzijds de kiezers behaagd moeten worden (uit de 'dramatisch slechte' Statenverkiezingen concluderen de schrijvers dat een al te grote inschikkelijkheid jegens de regeringspartners wordt afgestraft) terwijl anderzijds aspirant-coalitiegenoten te vriend gehouden moeten worden. Zakelijke oppositie en flexibele formatie-strategie krijgt de PvdA daarom als advies.

Naast de drie grote partijen is er nog plaats voor een vierde stroming. Dat hoeft niet noodzakelijk D'66 te zijn ('faalde door het niet vervullen van de

brugfunctie in het kabinet-van Agt II'); 'de trendgevoeligheid van de kiezer zal er toe leiden dat de verkiezingen hetzelfde instabiele beeld van de laatste jaren zullen blijven vertonen.' Daarin is mogelijk plaats voor een partij als de 'Groene Partij' van de Gaay Fortman jr. Tot slot geven de auteurs zich over aan het spel van het voorspellen van de levensduur van het kabinet-Lubbers, een activiteit waarvan zij zelf zeggen dat 'de waarde gering is, maar de spelvreugde groot'. De uitkomst van het spel zal ik hier niet verklappen.

Einde?

Iedere poging tot moed in de politieke wetenschappen moet worden toegejuicht. De titel 'Het einde van een tijdperk' is een voorbeeld van moed. Nieuwsgierig wordt men dus naar de feitelijke onderbouwing van deze conclusie. Na lezing van het laatste hoofdstuk blijkt daar niet van een einde van een tijdperk gerept te worden. De analyse bevindt zich uitsluitend in voorwoord en flaptekst: de wisseling van personen (exit Wiegel, van Agt, van der Stee, Terlouw, entree Nijpels, Ruding, de Vries), gevoegd bij de uitbarsting van daadkracht van het nieuwe kabinet 'doet de vraag opkomen of

de gebeurtenissen in en rond de kabinetsformaties van 1981 en 1982 niet een breuklijn laten zien in de na-oorlogse geschiedenis'.

Het is misschien wat flauw om de conclusie al te letterlijk te nemen, maar als de criteria 'nieuw gezicht' en 'vol daadkracht' voldoende zijn om een breuklijn te markeren, dan betekent dat, dat de Nederlandse politiek vanaf de oorlog bestaan heeft uit oude gezichten die uit hun neus hebben zitten eten. Dit lijkt toch wel ietwat bezijden de waarheid: de breuklijn had met evenveel recht bij het kabinet-Den Uyl gelegd kunnen worden: ook daarin zaten veel nieuwe gezichten en men ging van start met een zekere daadkracht, zo niet bevoegtheid. Wij weten inmiddels wat hiervan inhoudelijk het resultaat is (maatschappijhervormend? Iedereen oordele voor zich). Ten aanzien van het kabinet-Lubbers weten wij ook nú wat de auteurs nog niet konden weten: ten tijde van de voorjaarsnota was het hardhollende kabinet-Lubbers tot over het middel in het moeras van de nieuwe tegenvallers gezakt. De vraag blijft of nieuwe gezichten en andere politieke stijl als markering van een breuklijn kunnen gelden,

en of een dergelijke beoordeling los kan staan van een afweging van wat er voor feitelijke veranderingen tot stand zijn gebracht. (loslaten koppeling, plaatsing kernwapens bijvoorbeeld.)

Het lijkt onvoldoende om uit de aanwezigheid van nieuwe zakken af te leiden dat er dan wel nieuwe wijn in zal zitten, naar analogie van een bekende zegswijze.

Het is niet de bedoeling met deze kritiek de opzet van het boek te raken, het betreft hooguit een wat pretentieuze titelkeuze; er zijn in de wetenschap en journalistiek wel storender vergrijpen begaan. In hun volgende boek over de kabinetsformatie, over x jaar, zijn de auteurs echter wel aan hun kwaliteit verplicht om te beginnen met een analyse van hun conclusie van nu. 'Het einde van een tijdperk' is in ieder geval waardevolle en leesbare geschiedschrijving van de formaties '81 en '82.

Seline Roosenburg

Karl Dittrich Job Cohen Victor Rutgers: 'Het einde van een tijdperk'. Uitgave: Rijksuniversiteit Limburg. Prijs: f 12,50. De auteurs zijn allen werkzaam bij de studierichting Nederlands Recht van de RL.

Het kabinet-Lubbers: nieuwe gezichten, maar nog geen nieuw tijdperk

Themadag NSEM / Agora groot succes

Versterken eerste lijn geen kwestie van 'knop omdraaien'

Tweehonderdvijftig studenten en werkers uit de eerste lijn kwamen aan het eind van de Themadag Eerste Lijn eensluidend tot de conclusie dat werkelijke versterking van het eerste echelon in de gezondheidszorg (huisartsen, kruiswerk en wijkverpleging) niet zomaar kan gebeuren. Er zal heel wat in structuur en mentaliteit binnen de gezondheidszorg moeten veranderen voordat het overheidsbeleid ten aanzien van die versterking gerealiseerd zal zijn.

Het symposium dat georganiseerd werd door de Werkgroep EersteLijn (een gezamenlijk initiatief van de NSEM - vereniging van progressieve RL-studenten - en Agora - studievereniging van de studie Sociale Gezondheidskunde -) dreigde enige tijd lang op een fiasco uit te lopen. Het item werd niet al te vlot opgenomen in de agenda's van de vakbladen en de aanmeldingen vanuit studentenkringen - maar dat is studenten tegenwoordig eigen - vielen in eerste instantie tegen. Ook berichten dat dekaan van de medische faculteit Prof. Dr. J.M. Greep in grote woede zou zijn ontstoken toen hij van de themadag hoorde en zelfs de eerste spreker, hoogleraar huisartsgeneeskunde Prof. Dr. W. Brouwer, min of meer zou hebben verboden zijn rede te houden, waren weinig hoopgevend voor de organiserende studenten.

Literatuurmap

Maar op de morgen van de themadag sloegen de angstige vermoedens om in lichte vreugde. Toen het aantal belangstellenden steeg boven de tweehonderd vroegen de studenten zich af hoe groot de toeloop nog zou zijn; de uitste-

kende literatuurmap dreigde op te geraken.

Gezeten op trappen en vloer in de aula volgden de 250 themadagangangers in het morgenprogramma de eerste sprekers, Prof. Brouwer, Prof. dr. F.A. Vorst (dekaan van de Algemene Faculteit en door zijn voormalig Hoofddirecteurschap Gezondheidszorg bij het ministerie - uitstekend op de hoogte) en Dr. P.C.J. van Loon, adviseur toegevoegd aan de Directeur-Generaal Volksgezondheid van het ministerie van WVC. Zij allen gaven in hun inleidingen een overzicht van de verschillende facetten van de eerste lijn en de huidige stand van zaken.

Mini-ziekenhuis

Na de lunch hield een drietal artsen (tot verdriet van het publiek, dat ook graag wijkverplegenden en/of maatschappelijk werkenden op het podium had gezien) een inleiding over hún invulling van de versterkte eerste lijn. Een huisarts uit het Gezondheidscentrum Hoensbroek-Noord vertelde over zijn centrum, waarbij hij ook de secretariële ondersteuning als basisdiscipline betitelde. Dr. P. Pop, internist, spuide in razend tempo zijn encyclopaedische kennis over het Diagnostisch Centrum in Annadal, waarvan hij dan ook project-leider is.

Hoogtepunt was wel de rede van huisarts Jo Baggen uit Brunssum, die zijn praktijk tot eigen genoegen en dat van zijn patiënten heeft volgestouwd met diagnostische apparatuur. Een waar mini-ziekenhuis, waaraan Baggen nog toevoegde dat een goede (huis)arts tot z'n vijfenzestigste blijft studeren.

Discussie

Na een discussieronde in kleine groepjes die verspreid door het Hoofdgebouw een aantal stellingen opleverde leidde Vic Dubois een korte maar hevige forumdiscussie. Hieruit bleek snel dat versterking van de eerste lijn weliswaar overheidsbeleid kan zijn, maar dat daaraan dan ook een goede medewerking van alle betrokken instanties (zoals kruisbesturen) en mentaliteitsverandering van onder andere de patiënt ten grondslag moet liggen. Versterking van de eerste lijn is dan ook, zoals één der stellingen luidde, geen kwestie van een knop omdraaien.

EdL

Voor Algemene- Wetenschappelijke Boeken

Nieuwstraat 9 - 6211 CR Maastricht

* Nieuw in ons assortiment:

Een grote collectie

JURIDISCHE BOEKEN

leenarts
medibanda b.v.

lid "Orthobanda"

wycker brugstraat 12 - 6221 EC maastricht - telefoon 043 - 10349

Detailhandel en groothandel in medische instrumenten en apparatuur
Ruime sortering in showroom.
Speciale tarieven voor studenten.

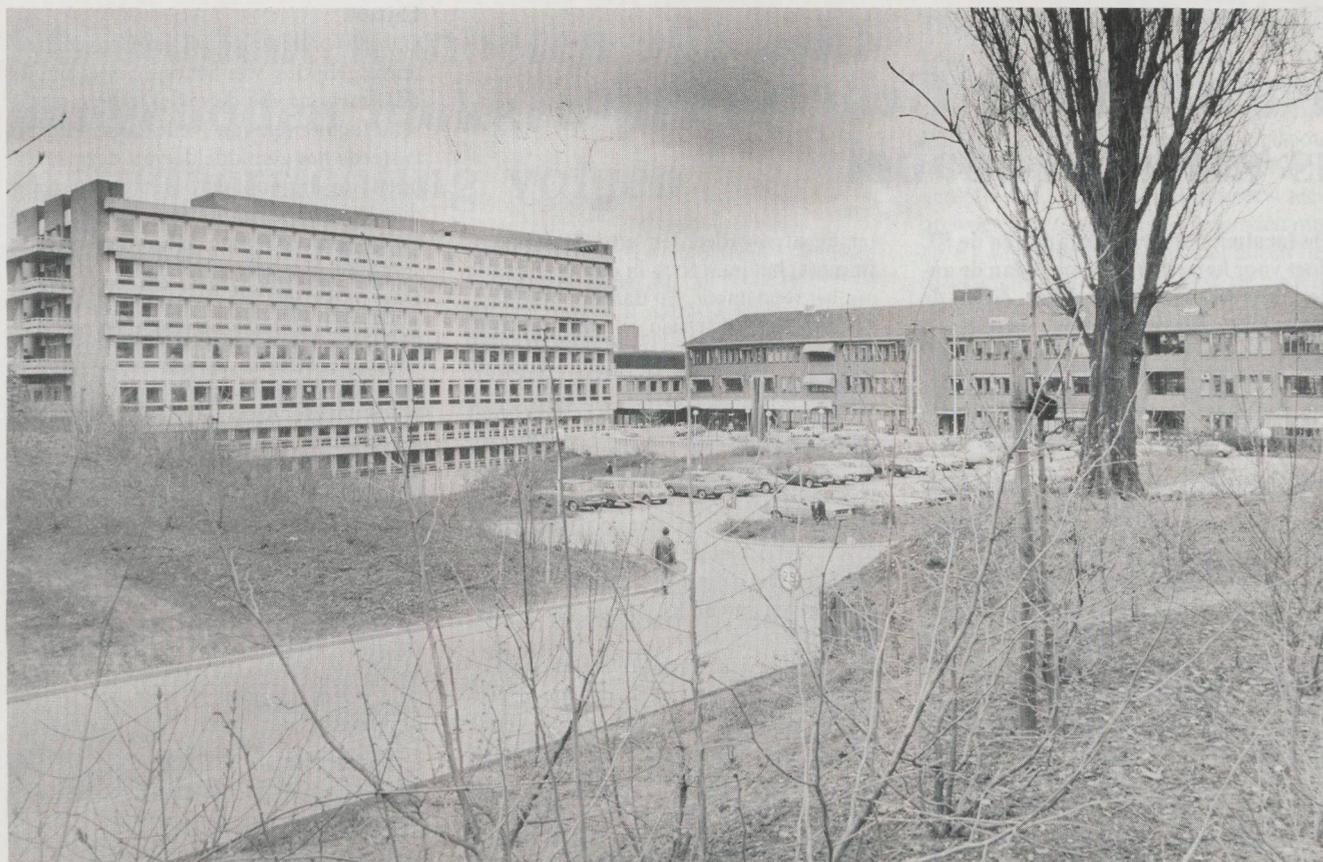
Instituut
voor
Vertalers en Tolken

opleidingen **TOLK-
VERTALER** en
voorbereidend jaar

SPAANS (Utrecht zat.)

ENGELS (Utrecht zat.,
Zwolle do.av.).

Aanvragen studiegids
1983-1984 uitsluitend
schriftelijk bij sekr.
i.v.t., Helhuizerweg 1,
7451 KE Holten.

Ziekenhuis Maastricht is altijd al onderbedeeld

Limburg heeft recht op een nieuw en goed uitgerust academisch ziekenhuis. De hernieuwde belofte van de regering dat het ziekenhuis er werkelijk komt, hoewel gereduceerd tot 650 bedden, zal de voorstanders gesterkt hebben in hun overtuiging. Twee hoofdargumenten hebben zij. In de eerste plaats zien zij de noodzaak in van een kliniek waar op academisch niveau onderzoek en onderwijs kan worden verzorgd voor de opleiding tot basisarts. En op de tweede plaats vinden zij dat de regio Limburg recht heeft op een academisch ziekenhuis.

En om hun gelijk te staven dragen zij steeds weer nieuw cijfermateriaal aan: Zo is berekend dat het ZA/ZM altijd sterk is onderbedeeld, in vergelijking tot andere academische ziekenhuizen. Het Maastrichtse ziekenhuis had bijvoorbeeld in 1979 bijna tien procent van het aantal bedden der academische ziekenhuizen, terwijl het slechts vier procent ontving van de rijksbijdrage. Dat is het bedrag dat het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen uitkeert aan de academische ziekenhuizen boven de gelden die deze vanuit de gezondheidszorgtaak ontvangen. Stel daar dan tegenover het academische ziekenhuis van de Vrije Universiteit van Amsterdam. Dat heeft slechts 8,3 procent van het aantal bedden

maar de rijksbijdrage is wel 11,6 procent.

Uitstroom

Maar er zijn meer redenen om voor de bouw van een nieuw academisch ziekenhuis in Maastricht te zijn. Een zo'n reden wordt gerelateerd aan het ongemak van de Limburgse bevolking. Zo wordt gesteld dat de Randstad binnen een straal van enkele tientallen kilometers liefst vijf grote en zeer gespecialiseerde academische centra heeft. Daarvan zijn er in Amsterdam twee, en verder hebben Rotterdam, Leiden en Utrecht er elk één. En daar staat dan voor Limburg een heel bescheiden academisch ziekenhuis tegenover.

Uit de cijfers blijkt dat in 1979 2019 patiënten uit Zuid-Limburg in totaal 29.887 verpleegdagen in ziekenhuizen buiten de regio moesten doorbrengen. Bijna 1200 patiënten verbleven zo'n 20.000 verpleegdagen in elders gelegen academische ziekenhuizen. De meeste van die patiënten waren opgenomen in Nijmegen (463), maar Utrecht (329) en Amsterdam (245) waren ook zwaar vertegenwoordigd. Er waren zelfs elf Limburgers die naar Groningen moesten. voor internistische hulp gingen 206 patiënten naar andere academische ziekenhuizen, voor cardiologische: 61, gynae-

cologische: 39 en voor een chirurgische ingreep: 189.

Naar schatting was alleen al aan verpleegkosten een bedrag van 13,5 miljoen gulden gemoeid voor opnamen van Zuidlimburgers in elders gelegen academische ziekenhuizen.

Afgezien van de financiële consequenties gaat dit voor de bevolking met veel ongemak gepaard. De dichtstbijzijnde academische ziekenhuizen liggen nog altijd op een afstand van twee uur rijden van Maastricht. En vooral voor behandelingen die wekelijks of soms zelfs meermalen per week herhaald moeten worden is dat zeer belastend voor de patiënt en vaak zeer schadelijk voor zijn sociale functioneren. Daarbij komt dat academische ziekenhuizen in verband met de grote afstand vaker overgaan tot opname dan een naderbijgelegen ziekenhuis dat in zo'n geval volstaat met een poliklinische behandeling.

Ook zal familiebezoek tijdrovend en kostbaar zijn. En zoiets kan voor de patiënt in meer of mindere mate vereenzaming tot gevolg hebben. En waar snelle hulp op academisch niveau is vereist, zoals in sommige gevallen bij hartchirurgie, is de hulp voor bewoners van Zuid-Limburg soms niet tijdig beschikbaar.

Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmeester

Onderzoek toont aan:

Faculteit der Geneeskunde is meest rendabel

De faculteit der Geneeskunde van de RL doet voor hetzelfde geld meer dan de andere geneeskundefaculteiten. Zij is de meest productieve opleiding, waarbij een geneeskundestudent in Maastricht 17 procent meer kans heeft om af te studeren dan elders, terwijl hij of zij er gemiddeld elf procent korter over zal doen.

Tot deze conclusie komt de Dienst POB (Planning, Organisatie en Bedrijfsontwikkeling) op grond van een geheel nieuwe onderzoeksmethode, waarbij het niet alleen gaat om een kostenvergelijking maar ook om een vergelijking van de baten. En daarmee worden dan de afgestudeerde studenten bedoeld.

De 'uitvinder' van het onderzoeksmodel is POB-medewerker, Cees van der Hucht. 'De andere universiteiten en hogescholen proberen zoveel mogelijk geld te krijgen van het ministerie door alleen de kosten te vergelijken op basis van de aanwezige studenten. Ik heb ech

ter de afgestudeerden erbij betrokken. Immers, het gaat toch in eerste instantie om het rendement. En daarom heb ik geprobeerd te laten zien op welke manier de meest doelmatige aanwending der middelen verkregen kan worden. Het blijkt dan dat de FdG der RL 30 procent meer afgestudeerden in een bepaalde studietijd aflevert dan haar zusteropleidingen,' zo vertelt Van der Hucht. Zijn conclusie luidt daarom, dat de toekomstige medici beter aan de RL kunnen gaan studeren en dat de minister maar meer geld moet geven aan de RL omdat dat een hoger rendement geeft.

Hij voegt er wel een relativerende opmerking aan toe, namelijk dat de cijfers slechts betrekking hebben op de eerste drie RL-studentengeneraties. De vraag is dus of het resultaat blijvend is. En verder weet hij ook niet wat er met het onderzoek zelf zal gebeuren: 'Het zal wel ergens in de la blijven totdat het iemand van pas komt,' veronderstelt hij.

Cijfers

Dan het onderzoek zelf, een kosten/batenvergelijking van het onderwijs aan de FdG met dat van de zeven andere medische faculteiten van Nederland. Hierbij is steeds het gemiddelde van deze zeven opleidingen genomen. Het gaat bovendien om een kwantitatieve vergelijking. Er is geen rekening gehouden met de kwaliteit van het onderwijs.

Dan blijkt dat 90 procent van de RL-studenten de studie geneeskunde ook met succes beëindigen. Bij de overige zeven faculteiten is dat 77 procent. Het aantal afgestudeerden per jaar, de baten dus, gerelateerd aan het aantal ingeschreven studenten per jaar, dat zijn kosten, geeft voor de RL een 30 procent hoger rendement dan de overige medische faculteiten. En dat resultaat is, dankzij een kortere studieduur en een grotere kans op afstuderen.

Twintig procent meer rendement is er voor de RL als het aantal afgestudeerden wordt vergeleken met het wetenschappelijk personeel. Waar iedere afgestudeerde de RL 0,49 wp kost, moeten de zeven andere faculteiten 0,59 wp opbrengen.

Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmeester

Servaas Boekhandel

Vrijthof 29 Maastricht, tel. 043-50054 / 18704

- * medische-
- * juridische-
- * sociale wetenschappen
- * literatuur
- * kunst
- * poëzie

*de academische boekhandel
van Maastricht*

SG-studenten moeten alle acht aangeboden blokken per afstudeerrichting volgen

De faculteitsraad van de Algemene Faculteit heeft dinsdag 12 april het studiepakket voor de doctoraalfase van Sociale Gezondheidskunde besproken. Besloten is onder meer dat de studenten de acht aangeboden blokken per afstudeerrichting ook alle acht moeten volgen.

In de vergadering van 15 maart had de faculteitsraad het voorstel van de onderwijscommissie niet willen aannemen, onder meer omdat dat geen gevolg zou hebben gegeven aan het raadsbesluit van 25 mei 1982. Dit besluit hield in dat de hoofdvakverplichting gesteld moet worden op acht onderwijsleereenheden, te kiezen uit de acht aangeboden leereenheden en uit de onderwijsleereenheden die relevant zijn voor het hoofdvak. Dit zou neerkomen op een keuze van acht uit tien. Wel was daarbij het voorbehoud gemaakt dat het besluit praktisch uitvoerbaar moest zijn. In maart is alsnog voorgesteld voor elke afstudeerrichting acht verplichte blokken te handhaven. Een keuze van acht uit acht. Daarnaast kunnen net als het vorige jaar drie blokken gekozen worden uit de 15 blokken algemeen pakket Sociale Gezondheidskunde. Vier blokken Methoden en Technieken zijn verplicht. En tenslotte zijn er drie blokken naar keuze. In totaal geeft dat dus 18 blokken. Volgens de voorzitter van de Onderwijscommissie, tevens portefeuillehouder Onderwijs, drs. Jan Boots, gaat het in wezen om een principiële discussie die de faculteit in twee groepen verdeelt. (De stemverhouding van 15 maart was vier tegen vier). Enerzijds is er het streven naar

een zo specifiek mogelijk gerichte beroepsopleiding. En dat betekent een zo gericht mogelijk aanbod en keuze van onderwijsleereenheden.

Anderzijds leeft de opvatting voor een brede basis. De specialisatie komt dan later wel, in de praktijk.

Bij het zoeken naar een oplossing zijn nog meer mogelijkheden aan de orde gekomen. Zo is al in januari besloten een vrije doctoraalfase in te stellen waarbij de student kan kiezen uit het totale aanbod van 18 onderwijsleereenheden. Alleen de vier blokken van Methoden en Technieken blijven verplicht. Degenen die kiezen voor de bestaande afstudeerrichtingen, Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding, Beleid en Beheer van Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding, Beleid en Beheer van Gezondheidsvoorzieningen en Verplegingswetenschap, moeten de acht aangeboden onderwijsleereenheden blijven volgen. Verder is nog gesproken over het loslaten van de jaargebondenheid van blokken, het instellen van een permanente strook keuzeonderwijs en een extra aanbod van herhalingsonderwijsleereenheden.

Boots vindt de discussie op zich, overigens een goede zaak. 'Zij hoort ook thuis op de universiteit. Ik wil haar beslist niet in de weg staan, maar uiteindelijk moest toch een besluit genomen worden,' zegt hij. Boots verwacht natuurlijk niet dat het geschil nu uit de wereld is: 'De discussie zal volgend jaar zeker weer opblazen als Bewegingswetenschappen geïntegreerd moet worden in Sociale Gezondheidskunde,' zo is zijn stellige overtuiging.

Jan Boots

Tutores

Een ander probleem waarmee de AF worstelt is 'een gigantisch tekort aan tutores' dat met ingang van het studiejaar 1983/84 zal ontstaan en waarover Boots reeds zijn verontrusting heeft uitgesproken. De Onderwijscommissie heeft zich op woensdag 20 april beziggehouden met deze kwestie die overigens niet alleen het tutorschap betreft, maar ook de andere bezigheden. Een gebrek aan mankracht is namelijk aan de orde. er zal een organisatorische oplossing gezocht moeten worden, omdat een uitbreiding van het personeelsbestand nu eenmaal is uitgesloten. Centraal staat de vraag, hoever je kunt gaan zonder dat de onderwijsprincipes in gevaar komen.

Daartoe is op 29 maart een studiegroepje ingesteld, onder voorzitterschap van Boots en waarvoor ook vertegenwoordigers van de Medische en Rechtenfaculteit zijn gevraagd.

Er is een proef genomen met student-assistentschappen. 'Dat loopt redelijk,' aldus Boots. Het is volgens hem echter geen oplossing omdat minister Deetman van Onderwijs en Wetenschappen inmiddels heeft laten weten dat dit systeem zal moeten worden afgebouwd. De studiegroep moet uitgaan van het bestand van 45 stafleden WP. Uitbreiding van de groepsomvang van blokken is uitgesloten. Die bedraagt al het maximum van tien. De studiegroep kan nu kiezen uit verschillende mogelijkheden. Bij voorbeeld geen tutores voor de laatste jaargangen. Boots heeft daar echter grote bezwaren tegen. 'Immers, ook orde en regelmaat van werken spelen een rol en die zie ik op die manier bedreigd.' En om dezelfde reden is hij er evenmin, voor de studenten zelf als tutor te laten optreden. De voorzitter van de studiegroep denkt eerder aan de mogelijkheid de groepsbijeenkomsten terug te brengen van twee tot één keer per week. 'In twee uur kan veel gedaan worden, zeker met een goede tutor. Bovendien was het huidige aantal bijeenkomsten toch vrij willekeurig. En een voordeel is dat het systeem zo geen geweld wordt aangedaan,' meent hij. Het dreigende gebrek aan mankracht zal ook het onderzoek en het begeleiden van stages treffen. Vandaar, dat de studiegroep zich de vraag zal stellen of iedere medewerker wel verplicht moet blijven een tutorschap op zich te nemen. 'Hoe het zij, alleen een andere organisatievorm kan uitkomst bieden. We realiseren ons dat het dure Maastrichtse systeem, met zijn nadruk op zelfwerkzaamheid, onhaalbaar is in het licht van de huidige bezuinigingen. En bezuinigd zal er moeten worden,' zo besluit Boots.

Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmeester

Buro Onderwijs FdG

Mentoren gevraagd Oproep aan alle studenten van de M.F.

De Universitaire-Facultaire introductie-commissie zoekt studentenmentoren voor de periode 31 aug. t/m 2 sept. 1983, dus direct na de Koko-intro!

Wij vragen tevens deze mentoren de groepen tot rond Kerstmis te begeleiden in samenwerking met één facultaire medewerker om gezamenlijk eventuele problemen tijdens de eerste maanden van de studie tijdig te kunnen signaleren en te bespreken.

Let wel, dat deze introductiedagen plaatsvinden tijdens de vakantie!! Schrijf je dus alleen in als je zeker beschikbaar kunt zijn!

Wij zullen voor de vakantie nog een mentor-training organiseren. We houden je op de hoogte.

Inschrijving

Alléén inschrijven per paar en wel op de inschrijffijsten die hangen in het Hoofdgebouw, B.M.C., Randwyck en Carré. Zijn er teveel aanmeldingen dan zal er geloot worden. Uiterlijke inschrijffdatum: dinsdag 10 mei a.s. vóór 16.00 u.

Verder vragen we nog ouderejaars die deel willen nemen aan een **verticaalgroep** om samen met de eerste jaars hun ervaringen uit te wisselen. Deze verticaalgroep bijeenkomst zal plaatsvinden op vrijdagmiddag 2 september. (Dus ook nog in de vakantie!) Degene die hiervoor belangstelling heeft kan zich opgeven bij Rendelien Puite, Adelbert v. Scharnlaan D3 of per postvakje (1e jaars M.F.) in de Kokokamer.

Namens de introductiecommissie M.F.
Gerard Linssen / Han van de Steeg

Voortgangstoets

De eerstvolgende, voor alle studenten verplichte, voortgangstoets van de Faculteit der Geneeskunde wordt afgenomen op vrijdag 20 mei vanaf 08.30 uur tot (uiterlijk) 12.30 uur. Deur open vanaf 08.15 uur.

De verdeling van de jaargroepen over de diverse lokaties is ongewijzigd:

Jaar 1: Sporthal De Heeg, Roserije 500, Maastricht.

Jaar 2: Sporthal De Heeg, Roserije 500, Maastricht.

Jaar 3: Sporthal De Heeg, Roserije 500, Maastricht.

Jaar 4: Kleine Comedie, Tongersestraat, Maastricht.

Jaar 5: Berchmanssociëteit, Bredestraat 19, Maastricht. (NB: Fietsen mogen hier niet geplaatst worden, op Vrijthof zetten).

Jaar 6: Buurtcentrum 'De Boeckel' (nabij Sporthal De Heeg, Roserije 410, Maastricht.

Mocht U onverhoopt afwezig zijn bij de voortgangstoets, dan bent U verplicht dit schriftelijk te melden aan de Vaste Commissie voor de Examens, p/a Bureau Onderwijs Faculteit der Geneeskunde. Uw brief wordt ter beoordeling voorgelegd aan de Dagelijkse Commissie voor de Examens, die U hierover zal berichten.

De zgn. antwoordsleutel is vanaf 13.00 uur te verkrijgen in het Hoofdgebouw (in de nabijheid van de informatiebalie Bureau Onderwijs FdG).

Voor de goede orde nog de volgende aanwijzingen:

– Collegekaart goed zichtbaar op de tafel leggen. Uitsluitend aan de hand van deze kaart wordt de identiteit van de student vastgesteld.

– Het is de studenten **niet toegestaan** andere benodigdheden dan schrijfmateriaal en collegekaart mee te nemen.

– Verder geldt dat het niet toegestaan is met elkaar te overleggen, gegevens van welke aard ook in woord of gebaar uit te wisselen of zonder toestemming van een surveillant de toetsruimte te verlaten.

– Na inlevering van het antwoordformulier dienen de studenten de zaal en het gebouw waarin de toets wordt afgenomen zo spoedig mogelijk te verlaten.

Interfakultaire Voortgangstoetsing

Aan alle studenten,

Hoewel het voor jullie geen consequenties heeft gehad, wil ik jullie – voor de goede orde – ervan in kennis stellen dat er, in het kader van het experiment 'interfakultaire voortgangstoetsing', in de voortgangstoets van maart 1983 een zestigtal vragen opgenomen zijn, afkomstig van de Medische Faculteit te Leiden. Deze interfakultaire voortgangstoetsing is, met inachtneming van onderstaande procedure, gebeurd met toestemming van de Vaste Commissie voor Examens.

De reden voor het achterwege blijven van ongewenste gevolgen voor zowel toetsaansluiting als toetsscore, is gelegen in het feit dat de 'Leidse vragen' dezelfde procedure hebben doorlopen als de Maastrichtse vragen. Ze zijn ingedeeld in de voortgangstoetscategorieën en vervolgens beoordeeld door de voortgangstoetsbeoordelingscommissie (V.B.C.) op vorm, inhoud en relevantie.

De commentaren van de V.B.C. op de Leidse vragen zijn doorgegeven aan de auteurs, die hun vragen op grond hiervan hebben herzien. De 60, op deze wijze, accoord bevonden vragen zijn vervolgens in de voortgangstoets opgenomen. Ook Leidse studenten (jaar 1 t/m 6) hebben deze vragen beantwoord. Vijf Leidse vragen die, ook na overleg, **niet** door de V.B.C. accoord konden worden bevonden, zijn – op aandringen van de Leidse faculteit K – op een apart velletje bij de voortgangstoets gevoegd.

Beantwoording van deze vragen is vrijwillig gebeurd en de score op deze vijf vragen is ook niet bij de totaalscore betrokken.

Ik hoop jullie t.z.t. op de hoogte te kunnen stellen van de resultaten die dit interfakultaire experiment opleverde.

Met vriendelijke groeten,
Mirjam Sprooten

Nederlands Recht

Werkcollege

Van 20 tot 22 juni zal een groep van circa 25 studenten van de Westfälische Wilhelms-universität uit Münster, West-Duitsland onder leiding van Prof. Dr. Albert Bleckmann, hoogleraar Volkenrecht en Europees Recht een bezoek aan Maastricht brengen.

Het betreft studenten, die momenteel het werkcollege Volkenrecht volgen. Enkele docenten van onze studierichting zullen op de genoemde dagen lezingen houden, die betrekking hebben op onderwerpen uit het (internationaal) Publieksrecht. Dat studenten van onze studierichting bij die lezingen van harte welkom zijn spreekt vanzelf. Wij hopen, dat tussen de bezoekende studenten en 'onze' studenten goede contacten zullen ontstaan. Het precieze programma wordt nog bekend gemaakt.

Een probleem vormt momenteel nog de overnachtingsmogelijkheid voor de Münsterse studenten. We hopen, dat een aantal van jullie bereid zal zijn om aan één of twee Münsterse collegae een logeergelegenheid in jullie kamer (of woning) aan te bieden. Op het studielandschap is een lijst gedeponneerd, waar degenen, die dit willen en kunnen doen, zich kunnen inschrijven.

Mocht iemand hierover vragen hebben, dan kan hij/zij zich wenden tot René de Groot (kamer 030).

Willen diegenen die op 7 mei mee willen doen aan de oefenrechtbank t.b.v. de ouderdag in de Nieuwenhof zich zo spoedig mogelijk opgeven bij Frans Wagemans.

Algemeen

Lezing in Vijverdal

De adjunct-directeur van MRC Social Psychiatry Unit in Londen, dr. J. Leff houdt op donderdag 26 mei een lezing in Vijverdal. De lezing begint om 10.00 uur 's morgens.

Het onderwerp van de lezing luidt: 'A trial of social intervention in the families of schizophrenic patients'.

Dr. Leff's interesse richt zich met name op de wijze waarop stressfactoren in een sociale omgeving in onderlinge relatie met neuroleptica en biologische factoren hun werking hebben bij psychiatrische patiënten.

Dr. Leff zal diezelfde middag ook een lezing houden in het Psychiatrisch Centrum Venray. Die lezing begint om 16.00 uur.

De volgende dag is hij in de Rijks Psychiatrische Inrichting te Eindhoven. Daar begint hij om 10.00 uur 's morgens.

Belangstellenden kunnen zich tot 7 mei opgeven.

ABVA-KABO Ledenvergadering

16 mei a.s. houdt de werkgroep RL van de ABVA-KABO een vergadering op K. 0037 Nieuwenhof van 12.30-14.00 uur.

Besproken worden de gebeurtenissen sinds de aanbieding van de open brief met handtekeningen en de onderwerpen die op de GO-vergadering van 19 mei besproken worden.

Workshop 'Gesundheitserziehung'

In der Zeit vom 17.-21. Juli veranstalten wir in Rheinland Pfalz mit Studenten der Texas Woman's University und in der Zeit vom 1.-4. Aug. mit Studenten der New York University einen 'work-shop' zur Gesundheitserziehung. Wir werden in dieser Zeit Referate und Besichtigungen zu den Themenkomplexen:

Zahnhygiene,
Kurkliniken und therapeutische Maßnahmen,
betriebliche Gesundheitsvor- und fürsorge, werksärztliche Versorgung etc. anbieten.

Wir möchten Euren Studenten die Teilnahme an diesem Seminar anbieten. Das Seminar wird in englischer Sprache gehalten. Die Gesamtkosten (Vollverpflegung, Übernachtung, Fahrten) betragen ca. 180,- DM. Wir würden uns freuen, wenn einige Studenten an einer Teilnahme Interesse hätten und bitten um baldige Benachrichtigung.

Studenten die hiervoor willen inschrijven kunnen zelf contact opnemen met Dhr. Kl. Klein, Landeszentrale für Gesundheitserziehung in Rheinland Pfalz, Karmeliterplatz 3, Postfach 2968, 6500 Mainz, West Duitsland.

Summer School of Brain Research

Van 22-26 augustus a.s. wordt in Amsterdam de '13th International Summer School of Brain Research' gehouden, georganiseerd door het Nederlands Instituut voor Hersenonderzoek, in samenwerking met de Universiteit van Amsterdam. Het thema zal zijn 'Sex differences in the brain - relation between structure and function'.

Besproken zal worden (1) welke factoren belangrijk zijn voor het optreden van geslachtsverschillen in de hersenen; (2) of morfologische verschillen in verband te brengen zijn met verschillen in functie; (3) of geslachtsverschillen gevonden in menselijke hersenen te relateren zijn aan verschillen in gedrag en cognitieve functies.

Schrijf voor verdere informatie naar Mw. J. Sels, Nederlands Instituut voor Hersenonderzoek, IJdijk 28, 1095 KJ Amsterdam.

Prijsvraag

Naar aanleiding van de voltooiing van de eerste editie van de Grote Nederlandse Larousse Encyclopedie in 26 delen, heeft de directie van de uitgeverij Heidelberg-Orbis besloten tot het stichten van een prijs, GNLE-prijs genaamd.

Voor deze prijs ter waarde van 50.000 Bfr.

worden de manuscripten ten laatste verwacht tegen 30 september 1983 op het adres van de uitgeverij Heidelberg-Orbis.

De scripties moeten handelen over de popularisering van het weten - in de zin van een voor een ruim publiek methodologisch en didactisch verantwoord doorgeven van kennis, waarbij aandacht geschonken wordt niet alleen aan analyse en ordening, maar vooral aan synthese en interdisciplinaire samenhang - en/of de technieken die dit weten bevorderen, en/of het bevorderen van bedoelde popularisering, of een werk zijn bedoeld voor volwassenen in een autonoom leerproces betrokken, waarin de 'popularisering' van de wetenschap methodologisch en didactisch verantwoord geschiedt met aandacht voor analyse en ordening en vooral voor synthese en interdisciplinaire samenhang, event. in combinatie met andere media. De toekenning van deze prijs zal plaatsvinden in het voorjaar 1984.

Het reglement kan na aanvraag bekomen worden bij de uitgeverij Heidelberg-Orbis Torenplein 6, bus 13.

3500 Hasselt
tel.: 011-212112 (toestel 46).

Sport

Sportdag

De Katholieke Universiteit van Nijmegen organiseert op vrijdag 3 juni de jaarlijkse sportdag voor medewerkers aan instellingen van wetenschappelijk onderwijs.

Pas na het spelen van oefen- en selectiewedstrijden zal worden overgegaan tot het vaststellen van de definitieve groep van deelnemers die zal vertrekken om 6.15 uur 's morgens.

In totaal zullen 50 RL-medewerkers deelnemen aan de sportwedstrijden: volleybal dames 8 deelnemers, volleybal heren 8 deelnemers, voetbal heren 15 deelnemers, tennis 2 dames + 2 heren, tafeltennis 1 dame + 1 heer, bowlen 2 dames + 2 heren, vissen 1 heer, schaken 2 deelnemers (dames en/of heren), bridge 2 deelnemers (dames en/of heren), Coaches/begeleiders 4 deelnemers.

Circumflex organiseert surfcursus

Plaats: Sonnevijver Rekem (België)
Opgave: René Verster
3e etage Hoofdgebouw RL.
tel. 888434
Tijd:
woensdag 25 mei
zaterdag 28 mei

woensdag 1 juni
woensdag 8 juni
zaterdag 11 juni
's middags van 13.00 tot 17.00 uur.
Prijs per middag:
f 30,- CF Leden
f 40,- niet leden.
Contant betalen bij R. Verster.
Maximaal 6 personen.

Intern zaalvoetbaltoernooi 1983

Speeldata + lokatie

Dinsdag 10 mei: van 19.00-22.00 uur in Sporthal huize St. Joseph.
Maandag 16 mei: van 18.30-23.30 uur in Sporthal de Heeg.
Dinsdag 17 mei: van 19.00-22.00 uur in Sporthal huize St. Joseph.
Dinsdag 24 mei: van 19.00-22.00 uur in Sporthal huize St. Joseph.
Maandag 30 mei: van 19.30-23.30 uur in Sporthal de Heeg.
Maandag 6 juni: van 18.30-23.30 uur in Sporthal de Heeg: **Finales.**

Adressen: Sporthal de Heeg, Roserije 500, Maastricht, tel.: 610565.
Sporthal huize St. Joseph, Pater Kustersweg 4, Cadier en Keer, tel.: 04407-1356. (Voor de berg rechts na benzinepomp).
Voor verdere inlichtingen:
Buro Lichamelijke Vorming en Sport, tel.: 434.

Aktiviteitenagenda

Dinsdag 10 mei

Lezingen, 'Energie en Derde Wereld' en 'Energie en maatschappij'
20.00 uur, Aula

Woensdag 11 mei

Forumdiscussie, 'Kunnen wij het energieprobleem oplossen?'
20.00 uur, Aula

Vrijdag 13 mei

Promotie, J. Smeets
16.00 uur, Aula

Vrijdag 20 mei

Promotie, L.C.G. Wetzels
16.00 uur, Aula

Donderdag 2 juni

Promotie, A.C. Declerck
16.00 uur, Aula

Vrijdag 3 juni

Promotie, P. Bouhuys
16.00 uur, Aula

Vrijdag 17 juni

Promotie, J. Boots
16.00 uur, Aula

de bank die uw taal spreekt

Of zegt het U soms niets dat de
Spaarbank Limburg:

- al meer dan 125 jaar in Limburg zit
- 245.000 rekeninghouders telt
- 47 kantoren heeft
- een uitvoerig dienstenpakket biedt
- voorlichting over belangrijke zaken ook bij de cliënt thuis geeft.

spaarbank limburg

Hoofdkantoor: Markt 17-18, Maastricht, Tel. (043) 84 12 22
Distriktkantoor: Prinsenhofstraat 3, Venlo, Tel. (077) 1 15 55

Beelden van Piet Killaars in Galerie Reiff

Groei en ontstaan van leven liggen verankerd in beweging. De natuur is daarmee een dynamisch avontuur zonder einde. Vele kunstenaars, vooral aan het begin van de 20e eeuw, raakten geïnspireerd door dit gegeven. Ze zochten naar middelen om 'beweging' in hun werk gestalte te geven.

Ook de sculpturen van de Maas-trichtse beeldhouwer Piet Killaars (geboren te Tegelen in 1922) stralen de bewegingsdrift van de natuur uit. Daaraan ontlene ze hun essentie: Killaars tracht het ritme van de natuur te vatten in de herhaling van een bepaalde grondvorm in een beeldhouwwerk. Hij ontwierp daartoe in het verleden eenvoudige geometrische basiseenheden die hij, door ze in en op elkaar te voegen, een spiraliserende, speelse en repeterende beweging meegaf. Zijn beelden zijn geen gesloten systemen naar bewegende vormen zonder begin of einde. Ze vinden in de oneindigheid hun voortzetting en passen daarom veelal het best in de vrije natuur. De platiekgroep

die Killaars in 1975 ontwierp voor het voorterrein van de Heerlense psychiatrische kliniek Welterhof vormt een geslaagd voorbeeld van de monumentale wijze waarop zijn werk in dialoog kan treden met de omgevende ruimte.

Killaars is niet stil blijven staan bij de strakke, rechthoekige vormen. Hij heeft daar geen alles omvattende geldigheid van gemaakt. De laatste tijd wordt hij gefascineerd door natuurfenomenen als de 'vrucht' en de 'rijping'. Dat levert in zijn meest recente arbeid bolsterachtige, ronde vormen op die lijken te verwijzen naar het mysterie van de oorsprong van het leven en zelfs de mythologie. Ze zijn van een opmerkelijke volheid en spirituele kracht. Nieuwe en oudere beelden van Piet Killaars zijn tot 23 mei te bezichtigen in en om Galerie Wanda Reiff aan de Aalbekerweg in Hulsberg. Daarnaast exposeert in deze galerie de schilder Toon Teeken.

**Openingstijden: Woensdag 18-21 uur.
Donderdag t/m zondag 13-17 uur.**

Chantal Akerman speelt met vorm

Een vrouw loopt door een kamer en grijpt de telefoon. Als er wordt opgenomen, legt ze de hoorn op de haak en zegt: 'Ik houd van hem'. Een man loopt naar een huis, schuift een briefje onder de deur door en gaat weg. Een vrouw komt naar buiten en spreekt hem aan. Dat zijn twee toevallige scènes uit 'Toute une nuit', de nieuwste film van de jonge Belgische regisseuse Chantal Akerman. Akerman is geen onbekende in het Vrije Circuit. Haar films - 'Jeanne Dielman', 'News from home', 'Les rendez-vous d'Anna' - vinden er regelmatig vertoning. 'Toute une nuit' ging tijdens het jongste Film International Festival in Rotterdam in première en is tussen 12 en 18 mei te zien in het Maas-trichtse Filmhuis.

De film toont Brussel tijdens een broeierige zomernacht. Daar dansen mensen, ze besluiten uit te gaan, nemen afscheid, drinken een glas bier

of zoeken elkaar. Elke scène is een zelfstandige gebeurtenis; er ligt geen verbindend scenario aan ten grondslag. De fragmenten groeien niet naar een ontknoping en er gebeurt in wezen weinig. Cineasten als Jean Luc Godard en Andy Warhol trakteerden in het verleden weleens op vormexperimenten die een slaapverwekkende indruk achterlieten. Ook 'Toute une nuit' is van een ongewone vorm. Toch verveelt de film geen moment. Chantal Akerman is niet van een intellectualistisch standpunt uitgegaan maar heeft vanuit haar intuïtie geregisseerd. Dat leidde tot een eerlijke en toegankelijke rolprent, die als sfeer-tekening bijzonder geslaagd is. De toeschouwer kan er naar hartelust zijn eigen gevoelens in kwijt.

De ongeschreven wetten van het film-drama zijn in 'Toute une nuit' met flair doorbroken. Het is een belangrijk produkt van een getalenteerde filmster.

AGENDA

Stadsschouwburg

Zaterdag 7 mei om 20.00 uur: Dansgroep 'Kristina de Châtel.'

Dinsdag 10, woensdag 11 en zaterdag 14 mei om 20.00 uur: Toneelgroep 'Het Vervolg' met 'De bruiloft van een straathond' van Dario Fo.

Vrijdag 20 mei om 20.00 uur: 'Salon voor volksvlijt' in het kader van het Holland Festival.

Filmhuis Maastricht

Tot en met woensdag 11 mei om 20.00 uur: 'Regno di Napoli' van Werner Schroeter.

Donderdag 12 tot en met woensdag 18 mei om 20.00 uur: 'Toute une nuit' van Chantal Akerman. Om 22.00 uur: 'Kagemusha' van Akira Kurosawa.

Donderdag 12 tot en met zondag 15 mei om 15.00 uur: De kindermusical 'Rosi en de grote stad' van Gloria Behrens.

Donderdag 19 tot en met woensdag 25 mei om 20.00 uur: 'Tales of ordinary madness' van Marco Ferreri.

Donderdag 19 tot en met zondag 22 mei om 22.00 uur: 'Die Alptraum-frau' van Lothar Lambert.

Bondefantenmuseum

Tot 26 juni: 'Hoe wordt een schilderij gemaakt?' Een educatieve tentoonstelling.

Tot 29 mei: Een atelierexpositie met werk van Marie Ponchelet en Philip Akkerman.

Galerie Wanda Reiff Hulsberg

Tot en met 22 mei: Schilderijen van Toon Teeken en beelden van Piet Killaars.

Galerie Noortman Vrijthof

Tot en met 28 mei: Impressionistententoonstelling met werk van o.a. Manet, Degas en Renoir.

Sportpark Geleen

Maandag 23 mei: aanvang 11.00 uur: Pinkpop.

ACHTEROM IS 'T KERMS

Het geheim

Zet bij een mededeling dat ze vertrouwelijk is en je kunt er zeker van zijn dat binnen een uur de halve universiteit de fitness ervan kent. Toch is het voor een keer gelukt een geheim geheim te houden. Net Soestdijk!

Waar gaat het om? Twee dagen voor het PNL-overleg verscheen in de drie Limburgse dagbladen, de Volkskrant en NRC-Handelsblad een paginagrote advertentie waarin "Limburg" zijn delegatie (het provinciebestuur) veel succes wenste. Het was een leuke opsteker voor de delegatie toen de leden 's morgens in de trein of de Cityhopper de krant opensloegen. Ze wisten natuurlijk van niets.

De kosten van de advertentie bedroegen ruim vijftigduizend gulden. Heeft de universiteit daaraan betaald? Die vraag stelde directeur-generaal In 't Veld rechtstreeks aan CvB-voorzitter van den Biggelaar. Die kon hem antwoorden dat er geen cent bij was van het zuur verdiende geld dat Deetman van tijd tot tijd naar de Tongersestraat overmaakt. Als In 't Veld de vraag 'n paar dagen eerder had gesteld, had van den Biggelaar een ander antwoord moeten geven met alle gevolgen vandien. De universiteit was oorspronkelijk namelijk van plan net als het ziekenhuis voor de helft van de kosten op te draaien, maar kwam tijdig tot inkeer dankzij de rijke mogelijkheden die andere fondsen bieden. Wie heeft het aandeel van de universiteit overgenomen? Niemand die het weet wil het zeggen. De antwoorden variëren van 'derden' tot 'een of twee andere potjes'. Als je de Stichting Extra Honorering als geldschieter noemt wordt er stille-tjes geglimlacht....

NS?M I

Het is vreemd. Vijf jaar lang streed de NSEM (vereniging van progressieve RL-studenten) tegen een traditioneel academisch ziekenhuis met 705 bedden volgens de Wester-programmering. De strijd leek enkele weken geleden beslecht toen minister Deetman over de brug kwam met een ziekenhuis dat gericht was op de eerste lijn – mét alle specialismen – en dat 590 bedden moest herbergen. De RL-bestuurders waren niet enthousi-

ast over die plannen en het gevolg was dat de regionale publieke opinie gemobiliseerd werd.

Kennelijk was dat nog niet genoeg en zo kwam het dat als donderslag bij heldere hemel een club van vijf studenten zich presenteerde als NSVM – Nieuwe Studenten Vertegenwoordiging Maastricht – die de 'zwijgende meerderheid' van de studenten presenteerde. Binnen 24 uur had het groepje een budget van enkele duizenden gulden, gedoneerd door 'enkele particulieren en bestuurders van de RL'. Ook lieten ze – naar eigen zeggen – T-shirts met de tekst 'Academisch Ziekenhuis + Hartchirurgie Maastricht' drukken, die later echter van de afdeling Cardiologie op Annadal afkomstig bleken.

NS?M II

Het is vreemd. Op de avond van het beslissende PNL-overleg besteedde de ROZ in haar programma 'Speulentere' aandacht aan het Academisch Ziekenhuis. Van den Biggelaar, Verheij en Struyker Boudier deden professioneel hun zegje. En wie dook daar plotsklaps voor de microfoon op? François (Fransje) Geelen, prominent Tragos-lid, en eensklaps ook behorend tot de NSVM-staf. Met een rappe babbel bewoog hij zich door de Limburgse ether, en legde nog eens even uit wat NSVM was: een club die uit onvrede met het beleid en standpunten van NSEM de zijgende meerderheid maar zou moeten vertegenwoordigen. En hoewel NSVM absoluut niet wil polariseren en graag in contact zou willen treden met NSEM heeft de laatste ieder contact geweigerd en stuurt aan op harde confrontatie. Deze botte beschuldiging was niet door NSEM te weerleggen omdat er van deze vereniging niemand in de studio was. Hadden de ROZ-programmamakers NSEM soms vergeten uit te nodigen? Nee, integendeel! Bij de voorbespreking op woensdag is aan alle medewerkers uitdrukkelijk verboden NSEM in te lichten, want anders (aldus een ROZ-medewerker, ingefluisterd door NSVM): 'Dan komt er rotzool!'

NS?M III

En nog was de koek niet op. Op de ROZ-actiedag 'Hou de ROZ in de lucht' trokken de in hun wit-rode T-shirts gehulde NSVM-ers door

Maastricht. Na het optreden van de swingende Janse Bagge Bend stonden de knapen zelfs eensklaps naast de artiesten in de muzikent op het Vrijthof. In hun gezelschap ook Eckhart von Asmuth, vooraanstaand NUG-lid (was de NUG niet altijd tégen een academisch ziekenhuis?), en een meisje dat op de RL tot op heden onbekend was. Uit welingelichte bron bleek alras dat zij de Nijmeegse fiancee van Fransje Geelen was, die aan de KU een vreemde taal studeert. Vervolgens richtte zij namens de NSVM het woord tot het publiek en muzikanten: 'Vanmorgen hebben wij nog gesproken met minister Deetman over het Academisch Ziekenhuis Maastricht, maar hij vroeg 'En de Janse Bagge Bend dan?', (gejuich), 'en daarom bieden wij de Bend hierbij een van onze posters ingelijst aan!!'(gejuich).

Het is vreemd. NSEM heeft wegens 'tijdgebrek' van de minister nooit een onderhoud kunnen realiseren. Wie werd er ook alweer beschuldigd van infame contacten met Den Haag?

?SEM

En eensklaps dook uit het niets de Allernieuwste Studenten Eenheid Maastricht (ASEM) op, die – geformeerd rond 500 kerngroepen van 1 medisch student – haar eisen op tafel wierp. De ASEM wenst meer, een **vol** academisch ziekenhuis met 705 patiënten per student.

De ASEM eist: '... verschillende bovenwereldlijke voorzieningen (de zg. toplesszorg) zoals de vestiging van een open wond, open long, open hersen en een open huis centrum. Daarnaast nog voortgang van de epidemisering van de regio en vestiging in een afdeling EURO-chirurgie in Heer.'

De ASEM verwoordt de eisen conform het eindadvies van de Begeleidingscommissie Maastricht (commissie Stampen II) van 21 april 1983. Hóe dan denkt de club dit te kunnen verwezenlijken? 'Ten eerste door het remmen van enige verdere discussie rond de medische faculteit. Ten tweede geeft de club de bevolking van Zuid-Limburg de gelegenheid de mening van ASEM kenbaar te maken door een handtekeningactie, en dreigt zij met het afglijden van de gezondheidszorg naar een derdewereld-gezondheidszorg.